

Аналіз проекту Закону №4835 «Про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання використання побутових відходів як альтернативного джерела енергії» щодо відповідності праву ЄС

Ці питання регулюються такими нормативними актами ЄС:

- Директива 2008/98/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про відходи та скасування деяких Директив (далі – Директива 2008/98/ЄС);
- Директивою 94/62/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 20 грудня 1994 року про упаковку та відходи упаковки (далі – Директива 94/62/ЄС);
- Директивою 2015/720/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2015 року про внесення змін до Директиви 94/62/ЄС щодо зменшення споживання легких пластикових пакетів (далі – Директива 2015/720/ЄС);
- Директивою 1999/31/ЄС Європейського парламенту і Ради від 26 квітня 1999 року про захоронення відходів (далі – Директива 1999/31/ЄС);
- Директивою 2010/75/ЄС Європейського парламенту і Ради від 24 листопада 2010 року про промислові викиди (інтегроване запобігання та контроль забруднення) (далі – Директива 2010/75/ЄС).

Текст законопроекту	Законодавство ЄС	Пропоновані зміни, доповнення експерта
Кодекс України про адміністративні правопорушення		
<p>1.1. Кодекс доповнити новими статтями такого змісту:</p> <p>Стаття 82-8. Надання недостовірної інформації щодо обсягів повторного використання або матеріальної утилізації відходів упаковки.</p> <p>Надання недостовірної інформації</p>		<p>Оскільки законопроект пропонується відхилити як такий, що не відповідає законодавству ЄС експертиза проекту в частині встановлення адміністративної відповідальності за невиконання запропонованих у ньому норм не проводилась.</p>

виробником упаковки або організацією розширеної відповідальності виробника щодо обсягів повторного використання та/або матеріальної утилізації відходів упаковки –

тягне за собою накладення штрафу у розмірі п'ятдесяти відсотків чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) виробника упаковки або організації розширеної відповідальності виробника за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.

Примітка: 1. Терміни «виробник упаковки», «організація розширеної відповідальності виробника», «відходи упаковки», «повторне використання», «матеріальна утилізація» вживаються у значеннях, визначених Законом України «Про відходи».

2. Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) виробника упаковки або організації розширеної відповідальності виробника визначається шляхом вирахування з доходу від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг, наданих знижок, вартості повернутих раніше проданих товарів, доходів, що за договорами належать комітентам (принципалам тощо), та податків і зборів.

Стаття 82-9. Порушення строків надання інформації щодо обсягів повторного використання або матеріальної утилізації відходів упаковки.

Невчасне надання інформації виробником упаковки або організацією розширеної відповідальності виробника щодо обсягів повторного використання або матеріальної утилізації відходів упаковки –

тягне за собою накладення штрафу у розмірі десяти відсотків чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) виробника упаковки або організації розширеної відповідальності виробника за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.

Примітка: 1. Терміни «виробник упаковки», «організація розширеної відповідальності виробника», «відходи упаковки», «повторне використання», «матеріальна утилізація» вживаються у значеннях, визначених Законом України «Про відходи».

2. Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) виробника упаковки або організації розширеної відповідальності виробника визначається шляхом вирахування з доходу від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг, наданих знижок, вартості повернутих раніше проданих товарів,

<p>доходів, що за договорами належать комітентам (принципалам тощо), та податків і зборів.</p>		
<p>Стаття 152-2. Ухилення від укладення договору на послуги з поводження з побутовими відходами з виконавцем послуг з поводження з побутовими відходами.</p> <p>Ухилення суб'єктів господарювання від укладення договору на послуги з поводження з побутовими відходами з виконавцем послуг з поводження з побутовими відходами протягом більше ніж 30 днів –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців - від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Повторне, протягом року, ухилення суб'єктів господарювання від укладення договору на послуги з поводження з побутовими відходами з виконавцем послуг з поводження з побутовими відходами –</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців - від ста п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів</p>		

<p>громадян.»;</p>		
<p>1.2. у статті 218:</p> <p>1) у частині першій після цифр «149-152» доповнити цифрами «152-2»;</p> <p>2) у частині другій після цифр «150-152» доповнити цифрами «152-2».</p> <p>1.3. у тексті статті 219 після цифр «152» доповнити цифрами «152-2»;</p>		
<p>1.4. у статті 255:</p> <p>1) в абзаці другому пункту першого частини першої після цифр «152» доповнити цифрами «152-2»;</p> <p>2) у пункті другому частини першої перед цифрами «154» доповнити цифрами «152-2».</p>		
<p>Закон України “Про альтернативні джерела енергії”</p>		
<p>2. Абзац другий статті 1 Закону України «Про альтернативні джерела енергії» (555-15) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 24, ст. 155) після слів «вторинні енергетичні ресурси, до яких належать» доповнити</p>		<p>Законопроектом пропонується віднести побутові відходи до вторинних енергетичних ресурсів. Аналіз відповідності запропонованих змін законодавству ЄС надано нижче.</p>

<p>словами «побутові відходи».</p>		
<p>Закон України “Про альтернативні види палива”</p>		
<p>3. У статті 1 Закону України «Про альтернативні види палива» (1391-14) (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., N 12, ст. 94):</p> <p>1) абзац третій після слова «підприємств» доповнити словами «побутові відходи»;</p> <p>2) в абзаці дев'ятому вилучити словосполучення «або побутових».</p>	<p>Передумовою для отримання дозволу на спалювання або сумісне спалювання з відновленням енергії, є вимога, щоб відновлення енергії відбувалося на високому рівні енергоефективності.</p> <p style="text-align: center;"><i>Додаток II</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Операції з відновлення</i></p> <p>R1 Використання як паливо або інші засоби вироблення енергії (*)</p> <p>R2 Утилізація/регенерація розчинників</p> <p>R3 Переробка/утилізація органічних речовин, які не використовуються як розчинники (включаючи компостування та інші процеси біологічної трансформації) (**)</p> <p>R4 Переробка/утилізація металів та металевих сплавів</p> <p>R5 Переробка/утилізація інших неорганічних матеріалів (***)</p> <p>R6 Регенерація кислот чи основ</p> <p>R7 Відновлення компонентів, що використовуються для зменшення</p>	<p>Запропоновані зміни не відповідають законодавству ЄС, оскільки не передбачають повну транспозицію норм ЄС, що регулюють ці питання до вітчизняного законодавства.</p> <p>Зокрема, не встановлено, що відновлення енергії з побутових відходів має відбуватись на високому рівні енергоефективності, як це вимагає Директива 2008/98/ЄС.</p> <p>Крім цього, Угодою про асоціацію з ЄС передбачено протягом 2 років з набрання чинності Угодою транспозицію Директиви 2010/75 ЄС до українського законодавства, проте, на сьогодні, жодного проекту нормативного акта спрямованого на це немає. Зазначена Директива регулює, в тому числі, і діяльність сміттєспалювальних установок побутових відходів.</p> <p>У відповідності до Директиви 2010/75/ЄС передбачено:</p> <p>1. Забезпечення високого рівня захисту навколишнього середовища, охорони здоров'я людини та уникнення транскордонного руху відходів до установок, що працюють відповідно до нижчих природоохоронних стандартів;</p> <p>2. Необхідність встановити та підтримувати виконання суворих умов експлуатації, технічних вимог та граничних обсягів викидів для установок,</p>

	<p>забруднення</p> <p>R8 Відновлення компонентів з каталізатору</p> <p>R9 Повторна очистка мастил та інші види повторного вживання мастил</p> <p>R10 Обробка землі з користю для сільського господарства чи екології</p> <p>R11 Використання відходів, отриманих внаслідок операцій з R1 по R10</p> <p>R12 Обмін відходів для операцій з R1 по R11 (****)</p> <p>R13 Зберігання відходів впродовж операцій з R1 по R12 (включаючи тимчасове зберігання, незакінчений збір на місці вироблення відходів (*****))</p> <hr/> <p>Сюди включаються устаткування для спалення, призначене для обробки твердих муніципальних відходів, за умови, що їхня енергетична ефективність дорівнює або більше:</p> <p>- 0,60 для пристроїв у дії, дозволених відповідно до законодавства Співтовариства, що застосовується</p>	<p>що спалюють відходи.</p> <p>Директивою передбачено перелік забруднюючих речовин для обов'язкового контролю забруднення:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Двоокис сірки та інші сполуки сірки 2. Окиси азоту та інші сполуки азоту 3. Окис вуглецю 4. Летючі органічні сполуки 5. Метали та їх сполуки 6. Пил, у тому числі, тверді частки, що не розкладаються 7. Азбест (суспендовані частки, волокна) 8. Хлор та його сполуки 9. Фтор та його сполуки 10. Миш'як та його сполуки 11. Ціаніди 12. Речовини або суміші, стосовно яких доведено їх канцерогенні або мутагенні властивості або властивості, що можуть вплинути на репродуктивну функцію, через повітря 13. Поліхлоровані дібензодіоксини та поліхлоровані дібезнофурані. <p>Також Директивою передбачено, як мінімум два вимірювання на рік важких металів, діоксинів та фуранів, протягом перших 12 місяців експлуатації здійснюється одне вимірювання кожні 3 місяці.</p> <p>Екологічний контроль на державному рівні не відслідковує наявності діоксинів та фуранів у викидах в атмосферу. Дослідження діоксинів та</p>
--	---	---

	<p>до 1 січня 2009 року,</p> <p>- 0,65 для пристроїв, дозволених після 31 грудня 2008 року, що використовують наступну формулу:</p> <p>Енергетична ефективність = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$, де:</p> <p>$E_p$ - щорічна енергія, що виробляється у вигляді опалення або електрики. Вона вираховується, якщо енергію у вигляді електрики помножити на 2,6 та тепло, що виробляється для комерційного використання, помножити на 1,1 (ГДж/рік)</p> <p>E_f - щорічна енергія на вході в систему від палива, що залучається у виробленні пару (ГДж/рік)</p> <p>E_w - щорічна енергія, що міститься в оброблених відходах та вираховується за допомогою чистої цінності відходів у калоріях (ГДж/рік)</p> <p>E_i - щорічна енергія, що імпортується, за виключенням E_w та E_f (ГДж/рік)</p> <p>0,97 – це фактор обліку втрат енергії через шлак та радіацію.</p> <p>Ця формула повинна застосовуватись відповідно до</p>	<p>фуранів в Україні можуть здійснювати два Інститути у Києві, які не мають контролюючих повноважень.</p> <p>Крім того, в Україні відсутня належна система сортування сміття, через що серед побутових відходів опиняються й небезпечні відходи (батареї, акумулятори, ртутні лампочки та ін), спалення яких становить загрозу забруднення атмосферного повітря.</p> <p>Вважаємо, що не маючи відповідних технологій для спалювання ТПВ в Україні, не впровадивши у національному законодавстві вимоги Директиви 2010/75/ЄС, при відсутності державного екологічного контролю за діоксинами та фуранами, вносити зміни до законодавства, які становитимуть загрозу для довкілля та населення, неприпустимо.</p>
--	---	---

документу про Найкращі з існуючих методів для спалювання відходів.

(**) Сюди входить газифікація та піроліз, коли компоненти використовуються як хімікати.

(***) Сюди входить очистка ґрунту, результатом якої є відновлення ґрунту та переробка матеріалів неорганічного складу.

(****) Якщо немає іншого належного R коду, сюди може входити попередня обробка, така як, зокрема, сортування, роздавлювання, пресування, гранулювання, висушування, подрібнення, перетворення чи розділення перед операціями з R1 по R11.

(*****) Тимчасове зберігання означає попереднє зберігання відповідно до пункту (10) статті 3.

(Директива 2008/98/ЄС)

З тим, щоб забезпечити високий рівень захисту навколишнього середовища та охорони здоров'я людини та уникнути транскордонного руху відходів до установок, що працюють відповідно до нижчих природоохоронних стандартів, необхідно встановити та підтримувати

	<p>виконання суворих умов експлуатації, технічних вимог та граничних обсягів викидів для установок, що спалюють відходи, або установок побічного спалювання відходів в межах Союзу.</p> <p>(Директива 2010/75 ЄС)</p>	
Закон України “Про електроенергетику”		
<p>4.1. у статті 17-1:</p> <p>1) в частині шостій після словосполучення «також складова промислових» вилучити словосполучення «або побутових»;</p> <p>2) після частини дванадцятої доповнити новою частиною такого змісту:</p> <p>«Зелений» тариф для суб'єктів господарювання, які виробляють електричну енергію з побутових відходів, встановлюється на рівні роздрібного тарифу для споживачів другого класу напруги на січень 2009 року, помноженого на коефіцієнт «зеленого» тарифу для електроенергії, виробленої з побутових відходів.»;</p> <p>У зв'язку з цим частини 13 - 21 вважати частинами 14 - 22;</p> <p>3) частину тринадцяту доповнити таким змістом:</p>		<p>Додатково до зауважень викладених вище зазначаємо, що ініціаторами законопроекту не надано жодних розрахунків, що дозволяють зробити висновок про доцільність встановлення запропонованого тарифу та його справедливості.</p> <p>Варто також звернути увагу на те, що законопроектом пропонується встановлення зеленого тарифу для електроенергії виробленої з побутових відходів з 01.01.2016 року, тобто до моменту набуття чинності законопроектом, у разі його прийняття, що суперечить ст.58 Конституції України, згідно з якою, закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі.</p> <p>Також субсидування одного виду діяльності поводження з відходами може призвести до занепаду інших, таких як повторне використання та переробка, які розташовуються вище у ієрархії поводження з відходами і яким європейське законодавство надає більший пріоритет.</p>

Категорія об'єктів електротроенергетики, для яких застосовується «зелений» тариф	Коефіцієнт «зеленого» тарифу для об'єктів або його черг/пускових комплексів, введених в експлуатацію							
	по 31.03.2013	з 01.04.2020	з 01.01.2015	з 01.07.2015	з 01.01.2016	з 01.01.2017	з 01.01.2018	з 01.01.2019
для електротроенергії, виробленої з побутових	-	-	-	-	2,5	2,5	2,59	

Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні”

<p>5.1. у статті 26:</p> <p>1) пункт 55 частини першої викласти у новій редакції:</p> <p>«визначення суб'єкта господарювання виконавцем послуг з поводження з побутовими відходами;»;</p> <p>2) доповнити пунктом 57 такого змісту:</p> <p>«57) затвердження порядку визначення суб'єктів господарювання, які надають послуги з вивезення, утилізації та захоронення побутових відходів;»;</p> <p>5.2. у підпункті 2 пункту «а» статті 28 після слова «водовідведення» вилучити слова «перероблення та» і доповнити словами «послуги з», та після словосполучення «у сфері комунальних послуг» доповнити словами «та тарифу на послуги з утилізації побутових відходів, який встановлюється за договором»;</p> <p>5.3. у статті 30:</p> <p>1) підпункт 6 пункту «а» викласти у такій редакції:</p> <p>«вирішення питань поводження з побутовими відходами, знешкодження та захоронення трупів тварин;»;</p> <p>2) пункт «а» доповнити трьома новими</p>		<p>Повноваження органів місцевого самоврядування, місцевих державних адміністрацій, центральних органів влади у сфері поводження з відходами мають бути кореспондовані з законами, які регулюють цю сферу. Зауваження до запропонованих змін до цих законів викладені при аналізі цього законопроекту.</p>
---	--	--

<p>підпунктами такого змісту:</p> <p>«18) затвердження порядку визначення виконавця послуг з поводження з побутовими відходами;</p> <p>19) визначення на конкурсних засадах суб'єктів господарювання, які здійснюють у межах певної території надання послуг з вивезення побутових відходів спеціально обладнаними для цього транспортними засобами у порядку, встановленому органом місцевого самоврядування;</p> <p>20) визначення суб'єктів господарювання, які здійснюють у межах певної території надання послуг з утилізації та захоронення побутових відходів у порядку, встановленому органом місцевого самоврядування;»;</p> <p>5.4. частину першу статті 43 доповнити новим пунктом такого змісту:</p> <p>«38) затвердження схеми санітарного очищення відповідно району, області.».</p>		
Закон України “Про місцеві державні адміністрації”		
<p>6. У пункті 5 статті 20 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (586-14) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 20-21, ст. 190; 2006 р., N 12, ст. 104) слово «окреме» замінити словом «роздільне» та</p>		<p>Повноваження органів місцевого самоврядування, місцевих державних адміністрацій, центральних органів влади у сфері поводження з відходами мають бути кореспондовані з законами, які регулюють цю сферу. Зауваження до</p>

<p>після слів «відходів як вторинної сировини» доповнити словами «шляхом впровадження заходів, пов'язаних із економічним стимулюванням роздільного збирання відходів упаковки та інших ресурсо-цінних компонентів побутових відходів».</p>		<p>запропонованих змін до цих законів викладені при аналізі цього законопроекту.</p>
<p>Закон України “Про житлово-комунальні послуги”</p>		
<p>7.1. в абзаці одинадцятому частини першої статті 1 словосполучення «вивезення побутових відходів» замінити словосполученням «послугою з поводження з побутовими відходами»;</p> <p>7.2. у статті 5:</p> <p>1) пункт четвертий частини першої після слова «водовідведення» доповнити словами «послуги з захоронення побутових відходів»;</p> <p>2) пункт сьомий частини першої після слова «водовідведення» доповнити словами «послуги з захоронення побутових відходів»;</p> <p>3) в абзаці другому частини четвертої словосполучення «перероблення та» і «для об'єктів, які обслуговують населені пункти з чисельністю населення понад 100 тисяч осіб, та об'єктів з потужністю перероблення чи захоронення понад 50 тисяч тонн або 200 тисяч</p>		<p>Повноваження органів місцевого самоврядування, місцевих державних адміністрацій, центральних органів влади у сфері поводження з відходами мають бути кореспондовані з законами, які регулюють цю сферу. Зауваження до запропонованих змін до цих законів викладені при аналізі цього законопроекту.</p>
<p>метрів кубічних побутових відходів на</p>		

<p>рік» вилучити;</p> <p>7.3. у статті 13:</p> <p>1) у пункті першому частини першої словосполучення «вивезення побутових відходів» замінити словосполученням «послуга з поводження з побутовими відходами»;</p> <p>2) у пункті другому частини першої словосполучення «вивезення побутових відходів» вилучити.</p>		
<p>Закон України “Про відходи”</p>		
<p>8.1. у статті 1:</p> <p>1) після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:</p> <p>«запобігання утворенню відходів – заходи, вжиті перед тим як речовина, матеріал або продукція стане відходом, що зменшує:</p> <p>а) кількість відходів, в тому числі шляхом повторного використання продукції або подовження її життєвого циклу;</p> <p>б) шкідливий вплив відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини;</p> <p>в) вміст шкідливих речовин у матеріалах</p>	<p>«запобігання утворенню» - заходи, вжиті перед тим як речовина, матеріал або продукт стане відходами, що зменшують:</p> <p>(а) кількість відходів, включаючи ті, що утворені після переробки продуктів чи продовження життєвого циклу продуктів;</p> <p>(б) несприятливий вплив відходів на довкілля та здоров'я людини; або</p> <p>(с) вміст шкідливих речовин у</p>	<p>Відповідає.</p>

<p>та продукції»;»;</p> <p>2) абзац восьмий викласти у такій редакції:</p> <p>«оброблення відходів – здійснення будь-яких технологічних операцій з утилізації або видалення відходів, включаючи попередню підготовку до них;»;</p> <p>3) після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:</p> <p>«організація розширеної відповідальності виробника – юридична особа, що створює систему відповідно до пункту г) статті 31 цього Закону, має статус неприбуткової організації, внесена до реєстру виробників та організацій розширеної відповідальності виробника, яка функціонує на принципах солідарного обов'язку її учасників в</p>	<p>матеріалах та продуктах.</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p> <p>«обробка» - утилізація або ліквідація, включаючи попередню підготовку до них;</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p>	<p>Відповідає.</p>
---	--	--------------------

<p>організації повторного використання чи матеріальної утилізації відходів;»;</p> <p>4) після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:</p> <p>«повторне використання – будь-яка технологічна операція, в результаті якої вторинні матеріали, отримані з відходів та які не є відходами, використовуються повторно за тим самим призначенням, за яким вони використовувалися перед тим, як стали відходами;»;</p> <p>5) абзац десятий викласти у такій редакції:</p> <p>«утилізація відходів - використання відходів як вторинних матеріальних (матеріальна утилізація) чи енергетичних ресурсів (енергетична утилізація) або їх підготовка до такого використання;»;</p>	<p>«утилізація» - будь-яка операція, в результаті якої відходи приносять користь, замінюючи інші матеріали, які в іншому випадку були б використані для виконання конкретної функції, або відходи приготвлені для виконання такої функції, на заводі чи для більш масштабної економіки. У Додатку II</p>	<p>Визначення потребує доопрацювання з метою більш чіткої транспозиції норми ЄС до законопроекту.</p>
---	--	---

<p>6) після абзацу одинадцятого доповнити новими абзацами такого змісту:</p> <p>«енергетична утилізація відходів - використання відходів як вторинних енергетичних ресурсів або підготовка їх для використання як альтернативного палива;</p> <p>матеріальна утилізація відходів - будь-яка технологічна операція утилізації відходів, у результаті якої відходи стають вторинними матеріальними ресурсами, не включаючи використання їх як вторинних енергетичних ресурсів чи з метою їх підготовки</p>	<p>наведено невичерпний список операцій з утилізації;</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p> <p><i>Додаток II</i></p> <p><i>Операції з відновлення</i></p> <p>R1 Використання як паливо або інші засоби вироблення енергії (*)</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p> <p>«переробка» - операція з утилізації, коли відходи переробляються в продукти, матеріали або речовини для первинної чи іншої мети. Вона включає переробку органічного матеріалу, але не відновлення енергії чи переробку в</p>	<p>Для повної відповідності до визначення ЄС із пункту 6 слід вилучити слово «альтернативного».</p> <p>Суперечить Директиві. У законодавство має бути транспоновано визначення «перероблення відходів».</p>
--	---	---

<p>для використання як альтернативного палива;</p> <p>підготовка відходів до повторного використання – технологічна операція утилізації побутових відходів, у результаті якої вторинні матеріали, отримані з відходів, підготовлюються таким чином, що їх можна повторно використовувати за тим самим призначенням;</p> <p>упаковка – продукція, як в якості окремого товару, так і разом з іншими товарами, для пакування яких вона була використана, основним призначенням якої є відмежування товарів від навколишнього середовища, а також: захист товарів від пошкоджень і втрат у процесі їх обігу (транспортування, зберігання та реалізації), покращення зовнішнього вигляду товарів та інформування покупців товарів про їх</p>	<p>матеріали, що будуть використовуватися як паливо чи заповнювачі;</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p> <p>«підготовка до повторного використання» - такі операції з утилізації як перевірка, очистка чи відновлення, коли продукти або їх компоненти, що стали відходами, готують для повторного використання без іншої попередньої обробки;</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p> <p>“упаковка” означає всі продукти, вироблені з будь-яких матеріалів будь-якої природи, що використовуються для вміщення, захисту, переміщення, доставки та презентації товарів, від сировини до готових виробів, починаючи від виробника і закінчуючи користувачем чи споживачем. „Предмети, що не повертаються”, що використовуються з цією ж метою,</p>	<p>Не відповідає Директиві.</p> <p>Не в повній мірі відповідає Директиві, визначення потребує доопрацювання.</p>
--	--	--

<p>найменування, виробника та інші характеристики. Упаковка поділяється на споживчу (формує одиницю товару для покупця), групову (об'єднує кілька одиниць товару) та транспортну (вміщує та/або обмежує групову упаковку для більш ефективного її транспортування);</p>	<p>також вважаються упаковкою.</p> <p>“Упаковка” складається виключно з: товарної упаковки чи первинної упаковки, тобто упаковки, яка вважається такою, що становить товарну одиницю для кінцевого користувача чи споживача в момент купівлі;</p> <p>згрупованої упаковки чи вторинної упаковки, тобто упаковки, яка вважається такою, що становить на момент купівлі групу певної кількості одиниць товару, незалежно, чи продається остання як така кінцевому користувачу або споживачу, чи вона слугує лише як засіб доповнення у момент продажу; її можна зняти з продукту не завдаючи шкоди його характеристикам;</p> <p>транспортної упаковки чи третинної упаковки, тобто упаковки, яка вважається такою, що полегшує переміщення та транспортування певної кількості одиниць товару чи згрупованих товарів з метою уникнення механічного пошкодження за транспортування. Транспортна упаковка не включає автомобільні, залізничні, морські чи авіаційні контейнери;</p> <p>Визначення “упаковки” надалі ґрунтується на критеріях, сформульованих нижче. Предмети, перелічені у Додатку I, є наочними прикладами застосування цих критеріїв.</p> <p>(i) Предмети вважаються</p>	
---	--	--

<p>виробник упаковки – суб'єкт господарювання, який виробляє, імпортує та/або продає упаковку та товари в упаковці;</p> <p>відходи упаковки – будь-яка упаковка,</p>	<p>упаковкою, якщо вони задовольняють вищезазначене визначення без шкоди іншим функціям, які упаковка також може здійснювати, окрім випадків, коли предмет є складовою частиною продукту і необхідний для того, щоб вміщати, підтримувати та захищати цей продукт протягом строку служби, і усі елементи призначені для використання, споживання чи утилізації разом.</p> <p>(ii) Предмети, розроблені та призначені для наповнення в момент продажу, і предмети разової тари, що продаються, наповнюються та призначені для наповнення в момент продажу, вважаються упаковкою, за умови, що вони виконують функцію упаковки.</p> <p>(iii) Пакувальні компоненти та допоміжні елементи, що інтегровані в упаковку, вважаються частиною упаковки, у яку вони інтегровані (Директива 2015/720/ЄС)</p> <p>“відходи упаковки” означає будь-яку упаковку чи пакувальний матеріал, які</p>	<p>Законопроект не пропонує оновленого визначення терміну «відходи», тому, має бути проаналізовано</p>
--	--	--

<p>що відповідає терміну «відходи», визначеному у цій статті;»;</p> <p>7) після абзацу двадцять шостого доповнити двома абзацами такого змісту:</p> <p>«поводження з побутовими відходами – збирання, перевезення, утилізація та</p>	<p>охоплюють визначення відходів у Директиві 75/442/ЄЕС, крім виробничих залишків;</p> <p>(Директива 2015/720/ЄС)</p> <p>«управління відходами» - збір, перевезення, утилізація та ліквідація</p>	<p>визначення чинного Закону України «Про відходи» щодо відповідності законодавству ЄС. Так, Закон України «Про відходи» містить таке визначення:</p> <p>відходи - будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворилися у процесі виробництва чи споживання, а також товари (продукція), що повністю або частково втратили свої споживчі властивості і не мають подальшого використання за місцем їх утворення чи виявлення і від яких їх власник позбувається, має намір або повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення.</p> <p>Відповідно до Директиви 2008/98/ЄС «відходи» - будь-яка речовина чи предмет, яких власник позбувається, має намір чи зобов'язаний позбутися. Визначення терміну «відходи», що містить Закон України «Про відходи» має бути приведені у відповідність до Директиви ЄС.</p> <p>Суть визначення не суперечить Директиві.</p>
---	---	--

<p>видалення побутових відходів, включаючи контроль за цими операціями, нагляд за об'єктами утилізації та видалення;</p> <p>оброблення побутових відходів – будь-які технологічні операції з утилізації або видалення побутових відходів, включаючи підготовку до таких операцій;»;</p> <p>8) абзац двадцять сьомий викласти у такій редакції:</p> <p>«послуги з вивезення побутових відходів – збирання та перевезення побутових відходів;»;</p> <p>9) абзац двадцять восьмий викласти у такій редакції:</p> <p>«послуги з утилізації побутових відходів – здійснення комплексу технологічних операцій, пов'язаних із зміною фізичних, хімічних чи біологічних властивостей побутових відходів з метою підготовки їх до екологічно безпечного видалення та складається з підготовки їх до повторного використання, матеріальної чи енергетичної утилізації, що забезпечують зменшення їх маси не менше ніж на половину від загальної маси утилізованих</p>	<p>відходів, включаючи нагляд за цими операціями та догляд за місцями захоронення відходів, включаючи дії брокерів чи дилерів;</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p> <p>«обробка» - утилізація або ліквідація, включаючи попередню підготовку до них;</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p>	<p>Відповідає.</p> <p>Визначення потребує конкретизації</p> <p>Законодавство ЄС у сфері поводження з відходами не містить такого визначення. Запропоноване визначення є суперечливим по своїй суті, не відповідає ієрархії поводження з відходами, тому потребує виключення.</p> <p>Не в повній мірі відповідає. Також варто зазначити,</p>
--	---	---

<p>побутових відходів;»;</p> <p>10) після абзацу двадцять восьмого доповнити новими абзацами такого змісту:</p> <p>«утилізація побутових відходів – здійснення комплексу технологічних операцій, пов'язаних із зміною фізичних, хімічних чи біологічних властивостей побутових відходів з метою підготовки їх до екологічно безпечного видалення та складається з підготовки їх до повторного використання, матеріальної чи енергетичної утилізації;</p> <p>підготовка побутових відходів до повторного використання – технологічна операція утилізації побутових відходів, у результаті якої вторинні матеріали, отримані з відходів, підготовлюються таким чином, що їх можна повторно використовувати за тим самим призначенням;</p> <p>матеріальна утилізація побутових відходів - будь-яка технологічна операція утилізації побутових відходів, у результаті якої побутові відходи стають вторинними</p>	<p>«утилізація» - будь-яка операція, в результаті якої відходи приносять користь, замінюючи інші матеріали, які в іншому випадку були б використані для виконання конкретної функції, або відходи приготвлені для виконання такої функції, на заводі чи для більш масштабної економіки. У Додатку II наведено невичерпний список операцій з утилізації;</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p>	<p>про недоцільність введення окремого визначення утилізації для побутових відходів.</p> <p>Вважаємо недоцільним окремі визначення, які стосуються саме побутових відходів, Зауваження також стосується інших специфічних визначень щодо побутових відходів.</p>
--	---	--

матеріальними ресурсами, не включаючи використання їх як вторинних енергетичних ресурсів чи з метою їх підготовки для використання як альтернативного палива;

енергетична утилізація побутових відходів - використання побутових відходів як вторинних енергетичних ресурсів або підготовка їх для використання як альтернативного палива;»;

11) абзац двадцять дев'ятий викласти у такій редакції:

«послуги з захоронення побутових відходів – послуги з остаточного розміщення побутових відходів у спеціально відведених місцях чи на об'єктах таким чином, щоб довгостроковий шкідливий вплив відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини не перевищував установлених нормативів;»;

«ліквідація» - будь-яка операція, що не є утилізацією, навіть якщо внаслідок такої операції додатково відбувається процес утилізації речовин або енергії. У Додатку I подано невичерпний список операцій з ліквідації;

Додаток I

Операції з ліквідації

D1 Розміщення на чи в землі (захоронення, тощо)

D2 Обробка землею (біологічний розклад рідин або болотисті викиди в

Визначення не в повній мірі відповідає Директиві ЄС

	<p>ґрунти тощо)</p> <p>D3 Глибоке введення (введення викидів прокачуванням в колодязі, соляні шахти або природні сховища тощо)</p> <p>D4 Поверхнєве затоплення (розміщення рідини або болотисті викиди в ями, ставки або відстійники тощо)</p> <p>D5 Спеціально розроблені місця для захоронення (розміщення в облицьованих, відокремлених секціях, закритих та ізольованих одна від одної та від довкілля тощо)</p> <p>D6 Викид у водойми, окрім морів/океанів</p> <p>D7 Викид у моря/океани, окрім введення в морське дно</p> <p>D8 Біологічна обробка, не зазначена в іншому місці у цьому Додатку, результатом якої є викид цілісних утворень або сумішей шляхом будь-якої з операцій, перерахованих з D1 по D12</p> <p>D9 Фізико-хімічна обробка, не зазначена в іншому місці цього Додатку, результатом якої є викид цілісних утворень або сумішей шляхом будь-якої з операцій, перерахованих з D1 по D12 (випаровування, висушування, кальцинування)</p> <p>D10 Спалювання на суші</p> <p>D11 Спалювання в морі (*)</p>	
--	--	--

<p>12) абзац тридцятий вилучити;</p> <p>13) після абзацу тридцять першого доповнити новими абзацами такого змісту:</p> <p>«утилізовані побутові відходи – побутові відходи, які пройшли процес утилізації;</p> <p>полігони побутових відходів – інженерні спеціалізовані споруди, які призначені для захоронення побутових відходів;</p>	<p>D12 Постійне зберігання (розміщення в контейнері в руднику тощо)</p> <p>D13 Сполучення або змішування перед операціями з D1 по D12 (**)</p> <p>D14 Перепакування перед операціями з D1 по D13</p> <p>D15 Зберігання впродовж будь-якої з операцій, перерахованих з D1 по D14 (окрім тимчасового зберігання, незакінченого збору на місці вироблення відходів) (***)</p> <hr/> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p> <p><i>Місце захоронення</i> означає місце видалення відходів призначене для розміщення відходів на поверхні чи в землю (під землею), включаючи:</p> <p>- внутрішні місця видалення відходів</p>	<p>Визначення, запропоноване законопроектом, є суперечливим по своїй суті і незрозумілим для вживання. Так, не є зрозумілим кінцевий продукт, що можна називати утилізованими відходами після переробки та спалювання. Оскільки, у результаті переробки виготовляється сировина, у результаті спалювання залишається попіл. Законодавство ЄС не містить визначення «утилізовані побутові відходи».</p> <p>Визначення не відповідає директиві ЄС. До вітчизняного законодавства має бути повністю транспоноване визначення –«місце захоронення», введено класифікацію місць захоронення а також інші норми Директиви 1999/31/ЄС.</p>
--	--	---

	<p>(тобто таке місце захоронення, де виробник відходів розміщує здійснює видалення власних відходів на місці виробництва), і</p> <ul style="list-style-type: none"> - постійне місце (більше одного року), яке використовується для тимчасового зберігання відходів, <p>але виключаючи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - об'єкти, де відходи вивантажуються таким чином, щоб забезпечити їх підготовку для подальшого транспортування для утилізації, оброблення чи видалення в іншому місті, і - місця збереження відходів перед їх утилізацією чи обробленням, як правило, протягом періоду до трьох років, чи - місця збереження відходів перед видаленням на період до одного року. <p>Кожне місце захоронення відходів належить до одного з наступних класів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Місце захоронення для небезпечних відходів; - Місце захоронення для безпечних 	<p>Як зазначалося вище, введення до Закону України «Про відходи» термінів, які повторюють загальні, лише в конкретизації щодо побутових відходів є недоречним.</p>
--	---	--

<p>послуги з поводження з побутовими відходами – послуги з вивезення, утилізації та захоронення побутових відходів, що надаються у населеному пункті;</p> <p>переробник побутових відходів – суб'єкт господарювання, що здійснює утилізацію побутових відходів шляхом їх підготовки до повторного використання, матеріальної або енергетичної утилізації;</p> <p>видалення побутових відходів – захоронення побутових відходів або здійснення будь-яких операцій з такими відходами, що не призводять до їх утилізації;</p> <p>збирання побутових відходів - діяльність, пов'язана з вилученням, тимчасовим накопиченням та зберіганням побутових відходів, відповідно до санітарних вимог, у спеціально відведених місцях чи об'єктах, з метою їх перевезення на об'єкти утилізації чи захоронення;</p> <p>зберігання побутових відходів - тимчасове перебування відходів у спеціально відведених місцях чи об'єктах (до їх утилізації чи видалення) не більше 1 року;</p> <p>перевезення побутових відходів - транспортування побутових відходів від місць їх</p>	<p>відходів; - Місце захоронення для інертних відходів. (Директива 1999/31/ЄС)</p>	
---	---	--

<p>утворення до об'єктів утилізації чи захоронення;»;</p>		
<p>8.2. частину другу статті 9 викласти у такій редакції:</p> <p>«Територіальні громади є власниками відходів, що утворюються на об'єктах комунальної власності чи знаходяться на їх території і не мають власника або власник яких невідомий (безхазяйні відходи) та власниками побутових відходів, які утворилися чи знаходяться на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці з моменту збирання побутових відходів від власників джерел їх утворення до моменту їх передачі на об'єкти утилізації чи захоронення.»;</p>		

<p>8.3. пункт «б» частини першої статті 15 викласти у такій редакції:</p> <p>«б) вносити в установленому порядку плату за користування послугами з поводження з побутовими відходами;»;</p>		
<p>8.4. у статті 17:</p> <p>1) частину першу доповнити пунктом такого змісту:</p> <p>«т) самостійно повторно використовувати та/або матеріально утилізувати відходи упаковки у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;»;</p> <p>У зв'язку з цим пункт «т» вважати пунктом «у»;</p> <p>2) частину четверту викласти в такій редакції:</p> <p>«Суб'єкти господарювання у сфері поводження з побутовими відходами зобов'язані укласти договори із виконавцем послуг з поводження з побутовими відходами, який визначений органом місцевого самоврядування на певній території, на якій знаходиться об'єкт утворення відходів.».</p>	<p style="text-align: center;"><i>Стаття 8</i></p> <p style="text-align: center;">Розширена відповідальність виробника</p> <p>1. Для посилення повторного використання, запобігання, переробки та іншого виду утилізації відходів держава-член може вжити законодавчих чи незаконодавчих заходів, щоб кожна фізична чи юридична особа, яка за родом діяльності розвиває, оброблює, має справу, продає чи імпортує продукти (виробник продукту) мала розширену відповідальність виробника.</p> <p>Такі заходи можуть включати прийняття повернутих продуктів та відходи, що лишилися після використання таких продуктів, так само як і подальше управління відходами та фінансова відповідальність за таку діяльність. Ці заходи можуть включати</p>	<p>Запропонована стаття законопроекту не в повній мірі відповідає відповідним положенням Директиви, що може призвести до наявності корупційних чинників у процедурі розширеної відповідальності виробника.</p> <p>Так, не конкретизується суб'єкт господарювання, що несе відповідальність за відходи упаковки (статтею Закону передбачено відповідальність суб'єктів господарської діяльності у сфері поводження з відходами) та не визначено загальний порядок такої відповідальності.</p> <p>Надання ж Кабінету Міністрів України права встановлювати порядок повторного використання та утилізації відходів упаковки є дискреційними. Основні вимоги щодо повторного використання та утилізації мають бути визначені в законі.</p>

зобов'язання надати публічно доступну інформацію, що стосується міри, до якої продукт може бути повторно використаний та утилізований.

2. Держава-член може вжити належних заходів для заохочення розробки продуктів для зменшення їхнього впливу на довкілля та вироблення відходів, та простежити, щоб утилізація та ліквідація продуктів. Що перетворилися на відходи, відбувалися у відповідності зі статтями 4 та 13.

Такі заходи можуть, зокрема, стимулювати розвиток, виробництво та просування продукції багаторазового використання, технічно тривалої та придатної для належної та безпечної переробки після того, як вона перетвориться на відходи, та ліквідація якої не шкодить довкіллю.

3. При застосуванні розширеної відповідальності для виробника держави-члени повинні враховувати можливість технічного виконання, економічну життєздатність, загальний екологічний та соціальний вплив та наслідки для здоров'я людини, забезпечуючи належне

	<p>функціонування внутрішнього ринку.</p> <p>4. Розширена відповідальність виробника застосовується без шкоди для відповідальності за управління відходами, як зазначено у статті 15 (1) та без шкоди для існуючих окремих потоків відходів та законодавства про окремі продукти.</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p>	
<p>8.5. частину першу статті 18 доповнити двома пунктами такого змісту:</p> <p>«с) встановлення вимог до діяльності організації розширеної відповідальності виробника;</p> <p>т) встановлення порядку самостійного повторного використання та/або матеріальної утилізації відходів упаковки.».</p>		
<p>8.6. у статті 21:</p> <p>1) пункт «б» частини першої доповнити такими словами:</p> <p>«і впровадження систем роздільного збирання побутових відходів»;</p> <p>2) пункт «в» частини першої викласти у</p>		<p>Не суперечить законодавству ЄС.</p>

<p>такій редакції:</p> <p>«в) організацію збирання і видалення побутових відходів, у тому числі відходів дрібних виробників, створення полігонів для їх захоронення, а також роздільного збирання відходів упаковки шляхом впровадження заходів, пов'язаних із економічним стимулюванням роздільного збирання відходів упаковки та інших ресурсо-цінних компонентів побутових відходів;»;</p>		
<p>8.7. частину першу статті 23 доповнити пунктом «т» такого змісту:</p> <p>«т) складання і ведення реєстру виробників та організацій розширеної відповідальності виробника. Необхідною умовою для внесення виробника упаковки, який здійснює імпорт упаковки та товарів в упаковці, та організації розширеної відповідальності виробника до реєстру виробників та організацій розширеної відповідальності виробника є надання банківської гарантії бенефіціару, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у розмірі одного мільйона євро стосовно забезпечення виконання зобов'язань з повторного використання та/або матеріальної утилізації відходів.»;</p>		<p>Законодавство ЄС надає право державам-членам самостійно встановити механізм РВВ. В деяких країнах ЄС застосовується банківська гарантія як гарантія виконання обов'язків організацією розширеної відповідальності.</p>

<p>8.8. частину першу статті 23-2 доповнити пунктом «й» такого змісту:</p> <p>«й) ведення первинного обліку кількості відходів упаковки для їх повторного використання та/або матеріальної утилізації виробником упаковки або організацією розширеної відповідальності виробника від імені виробника упаковки, подання відповідної статистичної звітності в установленому порядку.»;</p>		
<p>8.9. у пункті «г» частини першої статті 31 словосполучення «пакувальними матеріалами і тарою» замінити словосполученням «відходами упаковки»;</p>		
<p>8.10. після статті 31 доповнити статтею 31-1 такого змісту:</p> <p>«Стаття 31-1. Принцип розширеної відповідальності виробника</p> <p>Будь-яка фізична чи юридична особа, яка виробляє, переробляє, продає чи імпортує продукцію та/або матеріали (виробник), несе відповідальність за поводження з відходами, які утворюються протягом усього життєвого циклу від їх продукції та/або матеріалів.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Стаття 8</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Розширена відповідальність виробника</i></p> <p>1. Для посилення повторного використання, запобігання, переробки та іншого виду утилізації відходів держава-член може вжити законодавчих чи незаконодавчих заходів, щоб кожна фізична чи юридична особа, яка за родом діяльності розвиває, оброблює, має</p>	<p>Запропонована стаття не суперечить Директиві ЄС. Разом з тим, механізм РВВ має бути впроваджено разом із принципом ієрархії поводження з відходами. У країнах ЄС, з метою реалізації цього принципу у сфері поводження з відходами упаковки встановлено відсотки, виконання яких мають забезпечити виробники/імпортери упаковки.</p> <p>Крім цього, основні положення щодо порядку впровадження РВВ мають бути зазначені в Законі, а не постанові КМУ, як це пропонується пунктом 8.4</p>

<p>Застосування розширеної відповідальності виробника передбачає самостійне забезпечення виробником повторного використання та/або матеріальної утилізації відходів або його участь у системах відповідно до пункту г) статті 31 цього Закону, які забезпечують їх повторне використання та/або матеріальну утилізацію, або сплату відповідного екологічного податку.»;</p>	<p>справу, продає чи імпортує продукти (виробник продукту) мала розширену відповідальність виробника.</p> <p>Такі заходи можуть включати прийняття повернутих продуктів та відходи, що лишилися після використання таких продуктів, так само як і подальше управління відходами та фінансова відповідальність за таку діяльність. Ці заходи можуть включати зобов'язання надати публічно доступну інформацію, що стосується міри, до якої продукт може бути повторно використаний та утилізований.</p> <p>2. Держава-член може вжити належних заходів для заохочення розробки продуктів для зменшення їхнього впливу на довкілля та вироблення відходів, та простежити, щоб утилізація та ліквідація продуктів. Що перетворилися на відходи, відбувалися у відповідності зі статтями 4 та 13.</p> <p>Такі заходи можуть, зокрема, стимулювати розвиток, виробництво та просування продукції багаторазового використання, технічно тривалої та придатної для</p>	<p>законопроекту.</p>
---	---	-----------------------

	<p>належної та безпечної переробки після того, як вона перетвориться на відходи, та ліквідація якої не шкодить довкіллю.</p> <p>3. При застосуванні розширеної відповідальності для виробника держави-члени повинні враховувати можливість технічного виконання, економічну життєздатність, загальний екологічний та соціальний вплив та наслідки для здоров'я людини, забезпечуючи належне функціонування внутрішнього ринку.</p> <p>4. Розширена відповідальність виробника застосовується без шкоди для відповідальності за управління відходами, як зазначено у статті 15 (1) та без шкоди для існуючих окремих потоків відходів та законодавства про окремі продукти.</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p>	
<p>8.11. пункт «і» частини першої статті 32 викласти у такій редакції:</p> <p>«і) з 1 січня 2025 року захоронення не утилізованих побутових відходів.»;</p>		

<p>8.12. у статті 35-1:</p> <p>1) частину другу викласти у такій редакції:</p> <p>«Власники або наймачі, користувачі, у тому числі орендарі житлових будинків, громадських, виробничих, складських та інших споруд, земельних ділянок тощо, що є джерелами утворення побутових відходів, укладають договори з виконавцем послуг з поводження з побутовими відходами, яке визначене органом місцевого самоврядування, здійснюють оплату за надання послуг з поводження з побутовими відходами та забезпечують роздільне збирання побутових відходів.»;</p> <p>2) частину третю викласти у такій редакції:</p> <p>«Суб'єкта господарювання, що надає послуги з вивезення побутових відходів на певній території населеного пункту, визначає орган місцевого самоврядування на конкурсних засадах у порядку, встановленому органом місцевого самоврядування.»;</p> <p>3) у частині п'ятій після слова «майданчиками» доповнити словами «для роздільного збирання і зберігання побутових відходів»;</p> <p>4) у частині восьмій після слова</p>		Не суперечить законодавству ЄС.
---	--	---------------------------------

«збирання» вилучити слова «чи сортування»;

5) частину десяту вилучити;

6) доповнити новими частинами такого змісту:

«Орган місцевого самоврядування визначає виконавця послуг з поводження з побутовими відходами, який організовує надання послуг з вивезення, утилізації та захоронення побутових відходів, укладає договори зі споживачами на надання таких послуг та суб'єктами господарювання, що надають такі послуги, а також проведення розрахунків за надані послуги.

Виконавець послуг з поводження з побутовими відходами може надавати послуги з вивезення, утилізації та/або захоронення побутових відходів, якщо він у порядку, встановленому органом місцевого самоврядування, визначений суб'єктом господарювання, який здійснює надання таких послуг.

Виконавець послуг з поводження з побутовими відходами не укладає договір з суб'єктами господарювання на надання послуг з вивезення, утилізації та/або захоронення побутових відходів, якщо він у встановленому законодавством порядку визначений суб'єктом господарювання, який надає відповідну послугу.

Суб'єкта господарювання, що надає

<p>послуги з вивезення побутових відходів на певній території населеного пункту, визначає орган місцевого самоврядування на конкурсних засадах у порядку, встановленому органом місцевого самоврядування.</p> <p>Суб'єкти господарювання, які здійснюють у межах певної території надання послуг з утилізації та захоронення побутових відходів, визначаються у порядку, встановленому органами місцевого самоврядування.</p> <p>Виконавець послуг з поводження з побутовими відходами зобов'язаний укласти договори на надання послуг з вивезення, утилізації та/або захоронення побутових відходів з суб'єктами господарювання, які визначені рішенням органу місцевого самоврядування на надання таких послуг.</p> <p>Договір про надання послуг з поводження з побутовими відходами, що укладається виконавцем послуг з поводження з побутовими відходами із споживачем – фізичною особою, яка не є суб'єктом господарювання, є публічним договором.</p> <p>Забороняється захоронення побутових відходів інакше ніж на полігонах побутових відходів.»;</p>		
8.13. доповнити статтями 35-3 і 35-4	<i>Стаття 4</i>	Не суперечить Директиві ЄС. Разом з тим, для реалізації цього принципу мають бути встановлені

<p>такого змісту:</p> <p>«Стаття 35-3. Ієрархія поводження з відходами</p> <p>1. Дії з запобігання утворенню побутових відходів і поводження з такими відходами застосовуються у наступному пріоритетному порядку:</p> <p>а. запобігання утворенню побутових відходів;</p> <p>б. підготовка побутових відходів до повторного використання;</p> <p>в. матеріальна утилізація побутових відходів;</p> <p>г. енергетична утилізація побутових відходів;</p> <p>д. видалення побутових відходів.</p> <p>2. Безвідносно до частини першої цієї статті пріоритет мають такі дії, які найкраще забезпечують захист навколишнього природного середовища та здоров'я людини під час утворення і поводження з побутовими відходами з метою забезпечення сталого розвитку суспільства.</p> <p>3. Основними критеріями для захисту навколишнього природного середовища та здоров'я людини є життєвий цикл побутових</p>	<p>Ієрархія поводження з відходами</p> <p>1. У законодавстві та політиці із запобігання утворенню відходів та управління ними у першочерговому порядку слід застосовувати таку ієрархію відходів:</p> <p>(а) запобігання;</p> <p>(б) підготовка до повторного використання;</p> <p>(с) перероблення;</p> <p>(d) інша утилізація, така як відновлення енергії; та</p> <p>(е) видалення.</p> <p>1. При застосуванні ієрархії відходів, наведеної в частині 1, держави-члени повинні вжити заходів для заохочення вибору варіантів, які забезпечують найкращий з екологічної точки зору результат. При цьому може знадобитися щоб окремі потоки відходів, відхилялися від ієрархії, якщо це виправдано турботою впродовж життєвого циклу про загальний вплив утворення таких відходів та управління ними.</p> <p>Держави-члени повинні сприяти тому, щоб процес розвитку законодавства та політики з відходів був прозорим, та щоб дотримувалися існуючі національні правила щодо консультацій та</p>	<p>конкретні цілі, відсотки повторного використання перероблення, утилізації. Також має бути передбачена розробка програм по запобіганню утворенню відходів.</p>
---	--	--

<p>відходів. При цьому слід враховувати наступне:</p> <p>а. очікуваний викид емісій;</p> <p>б. ступінь збереження природних ресурсів;</p> <p>в. енергія, яка буде використана та отримана;</p> <p>г. накопичення шкідливих речовин у виробках, у побутових відходах, призначених для утилізації, або у виробках, отриманих з побутових відходів.</p> <p>4. Побутові відходи повинні вивозитися на об'єкти їх утилізації чи видалення, які найближче розташовані від місць утворення відходів.</p> <p>5. Матеріально-технічна база, економічна розумність та соціальні наслідки таких дій враховуються.»;</p> <p>Стаття 35-4. Припинення статусу побутових відходів</p>	<p>залучення громадян та зацікавлених сторін.</p> <p>Держави-члени повинні враховувати загальні принципи охорони довкілля – передбачливості та сталості, технічні можливості та економічну спроможність, захист ресурсів, а також загальні наслідки для довкілля, здоров'я людини, економіки та соціуму, відповідно до статей 1 та 13.</p> <p><i>Стаття 6</i></p> <p>Кінець статусу відходів</p>	<p>Не суперечить Директиві ЄС. Разом з тим, частина друга запропонованої статті має бути розширена та конкретизована. Зокрема, потребують доопрацювання слова «деякі побутові відходи».</p>
--	--	---

<p>Побутові відходи перестають бути відходами відповідно до абзацу другого статті 1 цього закону, якщо вони були утилізовані та відповідають таким критеріям:</p> <p>а) речовина, предмет можуть використовуватися в інших галузях народного господарства;</p> <p>б) існує ринок чи попит на таку речовину чи такий предмет;</p> <p>в) речовина чи предмет за своїм призначенням відповідає технічним вимогам, стандартам та нормативним документам;</p> <p>г) використання речовини чи предмету не призведе до шкідливого впливу на навколишнє природне середовище та здоров'я людини.</p> <p>Кабінет Міністрів України відповідно до частини першої цієї статті встановлює, за яких умов деякі побутові відходи перестають бути відходами з урахуванням захисту навколишнього природного середовища та здоров'я людини, та встановлює граничні показники шкідливих речовин.».</p>	<p>1. Деякі номінальні відходи перестають бути відходами в рамках значення пункту (1) статті 3, коли вони пройшли операції утилізації, включаючи перероблення, та відповідають певним критеріям, що повинні бути розроблені за наступними умовами:</p> <p>(а) речовина або предмет широко вживається для певних цілей;</p> <p>(б) існує ринок або потреба у такій речовині або такому предметі;</p> <p>(с) речовина або предмет відповідає технічним вимогам для певних цілей і не суперечить чинному законодавству та стандартам, що застосовуються до продуктів; та</p> <p>(d) використання речовини або предмету не призведе до загального погіршення для довкілля чи здоров'я людини.</p> <p>Критерії повинні включати граничні значення для забруднюючих речовин, де це необхідно, та враховувати негативний вплив на довкілля речовини або предмету.</p>	
---	--	--

2. Заходи, покликані змінити несуттєві положення цієї Директиви шляхом її доповнення, пов'язані із запровадженням критеріїв, викладених у пункті 1, із зазначенням видів відходів, до яких такі критерії повинні застосовуватися чи повинні бути вжитими відповідно до підконтрольної регуляторної процедури, зазначеної у статті 39 (2). Специфічні критерії кінця стадії відходів мають бути враховані, серед інших, принаймні для сукупності: папір, скло, метал, шини та текстиль.

2. Відходи, що перестають бути відходами відповідно до частин 1 та 2, також перестають бути відходами з точки зору цілей утилізації та перероблення, встановлених Директивами 94/62/ЄС, 2000/53/ЄС та 2002/96/ЄС, та іншим відповідним законодавством Співтовариства, якщо вимоги такого законодавства щодо перероблення чи утилізації дотримано.

3. Якщо критерії не були встановлені на рівні Співтовариства відповідно до процедури, викладеної в пунктах 1 і 2, держави-члени можуть прийняти рішення в індивідуальному порядку – чи певні відходи перестали бути відходами з

	<p>урахуванням чинного законодавства для даного випадку. Вони повідомляють Комісію про такі рішення відповідно до Директиви Європейського парламенту і Ради 98/34/ЄС від 22 червня 1998 року, впровадивши процедуру надання інформації в галузі технічних стандартів та норм, а також правил з Інформаційних Суспільних послуг ⁽¹⁾, якщо це є обов'язковим за цією Директивою.</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p>	
<p>8.14. частину першу статті 38 доповнити пунктом «і» такого змісту:</p> <p>«і) застосування принципу розширеної відповідальності виробника.»;</p> <p>8.15. у тексті закону словосполучення «оброблення (перероблення)» у відповідних відмінках замінити словом «оброблення» у відповідних відмінках та слово «перероблення» у всіх відмінках вилучити.</p>		
Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності»		
<p>9. Частину першу статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (222-19) (Відомості Верховної</p>	<p>Через характерні особливості методу видалення відходів шляхом захоронення необхідно запровадити</p>	<p>Не суперечить Директиві ЄС.</p>

⁽¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998, С. 37.

<p>Ради України, 2015 р., N 23, ст. 158) доповнити новим пунктом такого змісту:</p> <p>«31) захоронення побутових відходів.».</p>	<p>процедуру надання спеціального дозволу для місць захоронень усіх класів відповідно до основних ліцензійних вимог вже передбачених Директивою 75/442/ЄЕС і відповідно до основних вимог Директиви 96/61/ЄС Ради Про комплексне запобігання і контроль забруднення ; Відповідність місця захоронення цьому дозволу повинна перевірятися компетентним органом до початку операцій з видалення відходів;</p> <p>(Директива 1999/31/ЄС)</p>	
<p>Закон України “Про державно-приватне партнерство”</p>		
<p>10. У Законі України «Про державно-приватне партнерство» (2404-17) (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 524) абзац десятий частини першої статті 4 викласти у такій редакції:</p> <p>«утилізація та захоронення відходів;».</p>		
<p>Закон України “Про державне регулювання у сфері комунальних послуг”</p>		
<p>11.1. у тексті закону слова «перероблення» і словосполучення «перероблення та» вилучити;</p>		<p>Запропоновані зміни не суперечать законодавству ЄС.</p>
<p>11.2. у статті 1:</p>		

<p>1) у пункті другому частини першої словосполучення «перероблення побутових відходів» вилучити;</p> <p>2) у пункті третьому частини першої після словосполучення «централізованого водопостачання та водовідведення» доповнити словами «послуги з»;</p>		
<p>11.3. у статті 6:</p> <p>1) після абзацу другого пункту другого частини першої доповнити новим абзацом такого змісту:</p> <p>«ліцензування господарської діяльності з захоронення побутових відходів в обсягах, що перевищують рівень, який встановлюється умовами та правилами провадження господарської діяльності (ліцензійними умовами); розроблення і затвердження ліцензійних умов і порядку контролю за їх дотриманням;»;</p> <p>2) у пункті сьомому частини першої після слова «водовідведення» доповнити словами «захоронення побутових відходів»;</p>		

<p>11.4. в абзаці четвертому пункту четвертого частини другої статті 11 після слова «водовідведення» доповнити словами «і об'єктів захоронення побутових відходів».</p>		
<p>Закон України «Про природні монополії»</p>		
<p>12.1. у статті 1:</p> <p>1) абзац шостий частини першої викласти у такій редакції:</p> <p>«стимулююче регулювання - державне регулювання цін (тарифів) на товари (послуги) суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках, що передбачає застосування визначених органом, який здійснює державне регулювання діяльності суб'єктів господарювання на суміжних ринках, параметрів регулювання, що мають довгостроковий термін дії, стимулює суб'єктів господарювання на суміжних ринках до підвищення якості товарів, послуг, що надаються такими суб'єктами та ефективності регульованої відповідно до цього Закону сфери діяльності з поступовим скороченням неефективних витрат та забезпечує створення умов для залучення інвестицій з метою сталого функціонування та розвитку;»;</p> <p>2) абзац сьомий частини першої викласти у такій редакції:</p>		

«регуляторна база активів - сукупна вартість активів суб'єкта природних монополій, суб'єкта господарювання на суміжних ринках (які використовуються для сфери діяльності, що підлягає регулюванню відповідно до цього Закону), що визначається у порядку, затвердженому органом, який здійснює державне регулювання діяльності суб'єктів природних монополій;»;

3) абзац восьмий частини першої викласти у такій редакції:

«регуляторна норма доходу - рівень дохідності на регуляторну базу активів, що встановлюється органом, який здійснює державне регулювання діяльності суб'єктів природних монополій, у єдиному розмірі для всіх суб'єктів природних монополій відповідної сфери діяльності, суб'єктів господарювання на суміжних ринках та у межах граничних рівнів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної цінової політики. Регуляторна норма доходу може встановлюватися органом, який здійснює державне регулювання діяльності суб'єктів природних монополій, окремо для регуляторної бази активів, яка визначена на момент переходу до стимулюючого регулювання, та окремо для її частини, яка утворена після переходу до стимулюючого регулювання.»;

12.2. в абзаці шостому частини першої статті 4 слова «у сфері комбінованого виробництва електричної та теплової енергії» вилучити;		
12.3. абзац одинадцятий статті 6 вилучити;		
12.4. у статті 9: 1) абзац сьомий частини першої викласти у такій редакції: «підвищення ефективності функціонування суб'єктів природних монополій та суб'єктів господарювання на суміжних ринках шляхом застосування стимулюючого регулювання;»; 2) в абзацах вісімнадцятому та дев'ятнадцятому частини другої слова «у сфері комбінованого виробництва електричної та теплової енергії» вилучити.		
Прикінцеві положення		
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім абзацу 6 підпункту 8.12 пункту 8 розділу І (в частині заборони захоронення побутових відходів інакше ніж на полігонах побутових відходів), який набирає чинності з 1 січня 2020		Не суперечить законодавству ЄС у сфері поводження з відходами.

<p>року.</p> <p>2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:</p> <p>забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;</p> <p>привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;</p> <p>забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади.</p>		
--	--	--

Аналіз проекту Закону «Про упаковку та відходи упаковки» №4028 щодо відповідності праву ЄС

Ці питання регулюються такими нормативними актами ЄС:

- Директивою 2008/98/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року про відходи та скасування деяких Директив (далі – Директива 2008/98/ЄС);
- Директивою 94/62/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 20 грудня 1994 року про упаковку та відходи упаковки (далі – Директива 94/62/ЄС), із внесеними змінами, у тому числі Директивою 2015/720/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 29 квітня 2015 року про внесення змін до Директиви 94/62/ЄС щодо зменшення споживання легких пластикових пакетів (далі – Директива 2015/720/ЄС);
- Рішенням 97/129/ЄС Комісії від 28 січня 1997 року що встановлює ідентифікаційну систему для пакувальних матеріалів відповідно до Директиви 94/62/ЄС Європейського Парламенту і Ради про упаковку та її відходи (РК 97/129/ЄС).

Текст законопроекту	Законодавство ЄС	Пропоновані зміни, доповнення експерта
<p>Стаття 1. Визначення понять та термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>випуск товарів в упаковці – перший продаж (постачання) вироблених в Україні товарів в упаковці, або ввезення товарів в упаковці на митну територію України;</p> <p>виробник товарів в упаковці – суб'єкт господарювання, який здійснює випуск товарів в упаковці;</p> <p>відновлення енергії – процес термічної утилізації з отриманням енергії з відходів упаковки, змішаних чи не змішаних з іншими відходами, із</p>	<p>“Відновлення енергії” означає використання горючих відходів упаковки як засобу генерації енергії шляхом безпосереднього</p>	<p>З метою забезпечення повної відповідності запропонованої норми законопроекту до положень вказаної Директиви слова «з відходів упаковки» слід замінити словами «з горючих</p>

<p>генеруванням тепла або електроенергії;</p> <p>відходи упаковки – будь-яка упаковка, що утворилися у процесі споживання, яка повністю або частково втратила свої споживчі властивості і не має подальшого використання за місцем її утворення чи виявлення і від яких їх власник позбувається, має намір або повинен позбутися шляхом утилізації, видалення, тощо;</p> <p>виконавець послуг з вивезення побутових відходів – суб'єкти господарювання, що були визначені органом місцевого самоврядування на конкурсних засадах в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України та які здійснюють діяльність із збирання та вивезення побутових відходів у відповідному населеному пункті спеціально обладнаними для цього транспортними засобами;</p> <p>запобігання утворенню відходів упаковки – превентивні заходи, що зменшують: кількість відходів, включаючи ті, що утворені після перероблення відходів упаковки чи продовження життєвого циклу упаковки; несприятливий вплив відходів упаковки на довкілля та здоров'я людини; вміст шкідливих речовин в упаковці;</p>	<p>спалювання з іншими відходами чи без них, проте з відновленням тепла. (Директива 94/62/ЄС).</p> <p>«Відходи упаковки» означає будь-яку упаковку чи пакувальний матеріал, які охоплюють визначення відходів у Директиві 75/442/ЄЕС, крім виробничих залишків (Директива 94/62/ЄС).</p> <p>«Відходи» - будь-яка речовина чи предмет, яких власник позбувається, має намір чи зобов'язаний позбутися (Директива 2008/98/ЄС).</p> <p>«Запобігання» означає зменшення кількості та шкідливості для довкілля:</p> <ul style="list-style-type: none"> - матеріалів та речовин, що містяться в упаковці та відходах упаковки; - упаковки та відходів упаковки на рівні процесу виробництва, торгівлі, а також на етапах розподілу, утилізації та 	<p>відходів упаковки».</p> <p>Визначення не в повній мірі відповідає законодавству ЄС. Так, слід виключити слова «яка повністю або частково втратила свої споживчі якості», оскільки основним критерієм віднесення до відходів є намір чи зобов'язання власника позбутися речовини чи матеріалу, а не втрата споживчих властивостей останніх.</p> <p>З метою повної транспозиції норми ЄС до законопроекту у визначенні слід зазначити, що заходи запобігання здійснюються на рівні процесу виробництва, торгівлі, а також на етапах розподілу, утилізації та ліквідації, розвиваючи, зокрема, «чисті» продукти та технології.</p>
--	---	--

<p>збирання відходів упаковки – діяльність, пов'язана з вилученням, накопиченням, перевезенням і розміщенням відходів упаковки у санкціонованих місцях, включаючи сортування відходів упаковки;</p> <p>зворотна тара – елемент та/або різновид упаковки, якому властива спеціально розроблена форма його повернення виробнику товарів в упаковці, який здійснив його випуск в продаж, з метою повторного використання.</p> <p>клієнти організації розширеної відповідальності – виробники товарів в упаковці, які у передбаченому цим Законом порядку передали виконання своїх зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки організації розширеної відповідальності, і не є її учасниками.</p> <p>маркування упаковки – знаки, написи, піктограми, що служать для інформування</p>	<p>ліквідації, розвиваючи, зокрема, “чисті” продукти та технології; (Директива 94/62/ЄС)</p> <p>«Збір» - збирання відходів, включаючи первісне сортування та початкове зберігання відходів з метою транспортування до закладу обробки відходів (Директива 2008/98/ЄС).</p>	<p>Частково відповідає, однак необхідно замінити “розміщення відходів упаковки у санкціонованих місцях” на “зберігання відходів з метою транспортування до закладу обробки відходів”. Адже, відповідно до ЗУ “Про відходи”, розміщення відходів, крім зберігання, означає також і захоронення відходів.</p>
--	--	---

користувачів про матеріал/речовину, з якої виготовлено упаковку, а також про здатність упаковки до біологічного розкладу;

норми перероблення та утилізації відходів упаковки – встановлена відсоткова кількість від загальної маси упаковки, в якій знаходилися випущені товари в упаковці, яка має бути перероблена та/або утилізована у встановлений термін;

обіг товарів в упаковці – будь-який перехід права власності на товари в упаковці, окрім випуску товарів в упаковці;

організація розширеної відповідальності виробників товарів в упаковці (далі – організація розширеної відповідальності) – юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства України, основною метою функціонування якої є забезпечення виконання зобов'язань її учасників та клієнтів по виконанню встановлених норм перероблення та утилізації відходів упаковки;

органічне перероблення відходів упаковки – вид перероблення, що являє собою процес аеробного або анаеробного зброджування компонентів таких відходів, здатних до біохімічного розкладу за контрольованих умов, із використанням мікроорганізмів для одержання стабілізованих органічних залишків або метану (далі - органічне перероблення). Захоронення відходів упаковки в землю не вважається формою регенерації органічних речовин;

“Органічна повторна переробка” означає аеробну (компостну) чи анаеробну (біометанізація) обробку, в контрольованих умовах та з застосуванням мікроорганізмів, частин відходів упаковки, що розкладаються під впливом мікроорганізмів, яка продукує стабільні органічні залишки чи метан. Закопування відходів не

З метою повної транспозиції норми Директиви 94/62/ЄС слова «не вважається формою регенерації органічних речовин» слід замінити словами «не вважається органічним переробленням відходів упаковки».

<p>органи державного контролю – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів; його територіальні органи;</p> <p>перероблення відходів упаковки – операції з утилізації, в результаті яких відходи переробляються в продукцію, матеріали або речовини. При цьому вона не включає відновлення енергії чи перероблення в матеріали, що будуть використовуватися як паливо;</p> <p>поводження з відходами упаковки - діяльність, яка спрямована на запобігання утворенню та накопиченню відходів упаковки шляхом їхнього збирання, сортування, перевезення, зберігання, повторного використання, утилізації, видалення, знешкодження і захоронення, включаючи контроль за цими операціями;</p> <p>поводження з упаковкою – діяльність, що пов'язана з проектуванням, виробництвом та кінцевим використанням упаковки;</p> <p>повторне використання – будь-яка операція, за допомогою якої упаковка, що була розроблена та створена для здійснення в межах свого життєвого циклу мінімальної кількості переміщень чи обігу, повторно наповнюється чи використовується з метою, задля якої вона була створена, за допомогою чи без допомоги допоміжних продуктів, які є на</p>	<p>вважається формою органічної повторної переробки.</p> <p>(Директива 94/62/ЄС)</p> <p>«Переробка» - операція з утилізації, коли відходи переробляються в продукти, матеріали або речовини для первинної чи іншої мети. Вона включає переробку органічного матеріалу, але не відновлення енергії чи переробку в матеріали, що будуть використовуватися як паливо чи заповнювачі;</p> <p>«Повторне використання» означає будь-яку операцію, за допомогою якої упаковка, що була розроблена та створена для здійснення в межах свого життєвого циклу мінімальної кількості переміщень чи обігу, повторно наповнюється чи</p>	<p>Відповідає.</p> <p>Не суперечить положенням Директиви.</p>
--	---	---

<p>ринку, що дають можливість повторно використовувати упаковку;</p> <p>платна зворотна тара - зворотна тара, яка містить відповідне маркування і використовується для продажу розфасованого товару, ціна якої зазначена у розрахунковому документі, що виданий при отриманні такого товару, та компенсується споживачу товарів в упаковці у випадку повернення такої тари до відповідних пунктів прийому, визначених виробником товарів в упаковці;</p> <p>роздільне збирання відходів упаковки – збирання відходів упаковки окремо за їх видами та властивостями, з метою полегшення їх подальшого повторного використання, утилізації чи видалення;</p> <p>розширена відповідальність виробників товарів в упаковці - комплекс обов'язків виробника товарів в упаковці, який передбачає його відповідальність за прийняття від споживачів товарів в упаковці відходів упаковки, що залишилися після використання товарів, для пакування яких вона була використана, подальшого поводження з такими відходами та фінансування такої діяльності з метою виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки відповідно до положень цього Закону, а також зобов'язання щодо надання публічно доступної інформації щодо можливості їх повторного використання та утилізації;</p>	<p>використовується з цією самою метою, задля якої вона була створена, за допомогою чи без допомоги допоміжних продуктів, наявних на ринку, що дають можливість повторно використовувати упаковку; така повторно використана упаковка стає відходами упаковки, коли більше не є предметом повторного використання.</p> <p>(Директива 94/62/ЄС)</p> <p>«Роздільний збір» - збір, коли потік відходів йде окремо за видом та природою, щоб полегшити специфічну обробку.</p>	<p>Відповідає.</p>
--	--	--------------------

<p>санкціоновані місця – місця для встановлення контейнерів, урн чи інших спеціально призначених засобів, які передбачають роздільне збирання відходів упаковки;</p> <p>спеціалізовані організації зі збирання відходів упаковки – суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність (комплекс заходів чи окремі заходи) з приймання від споживачів товарів в упаковці, збирання і заготівлі відходів упаковки, мають належні їм на праві власності або на інших законних підставах виробничі, складські приміщення, необхідне обладнання, а також кваліфікований персонал;</p> <p>споживач товарів в упаковці – юридична особа, фізична особа-підприємець або фізична особа, яка після використання продукції повинна позбутися відходів упаковки в порядку, встановленому нормативно-правовими актами в сфері поводження з відходами;</p> <p>упаковка – виріб, виготовлений з будь-яких матеріалів або пакувальний матеріал, що використовується для вміщення, захисту, збереження, переміщення, доставки та презентації товарів - від сировини до готових виробів, що надходять від виробника товарів в упаковці до користувача чи споживача товарів в упаковці;</p> <p>упаковка групова – вид упаковки, що становить на момент купівлі групу певної кількості одиниць товару, незалежно від того, чи продається остання як така кінцевому користувачу або</p>	<p>“Упаковка” означає всі продукти, вироблені з будь-яких матеріалів будь-якої природи, що використовуються для вміщення, захисту, переміщення, доставки та презентації товарів, від сировини до готових виробів, починаючи від виробника і закінчуючи користувачем чи споживачем. „Предмети, що не повертаються”, що використовуються з цією ж метою,</p>	<p>Визначення не є чітким, зокрема, не зрозуміло ким створюються такі організації, яким чином данні організації забезпечать зручну для споживача систему роздільного збору відходів та їх місце в системі збору та утилізації відходів.</p> <p>Відповідає.</p>
---	--	--

<p>споживачу товарів в упаковці, чи вона слугує лише як засіб доповнення у момент продажу; при цьому її можна зняти з товару не завдаючи шкоди його характеристикам;</p> <p>упаковка споживча – вид упаковки, яка призначена для утворення одиниці товару для кінцевого користувача чи споживача товарів в упаковці в момент купівлі;</p> <p>упаковка транспортна – вид упаковки, яка призначена для переміщення та перевезення певної кількості товару з метою уникнення механічного пошкодження на час транспортування (крім контейнерів для автомобільних, залізничних, водних та повітряних перевезень);</p> <p>утилізація відходів упаковки – використання відходів упаковки як вторинних матеріальних чи енергетичних ресурсів;</p> <p>учасники організації розширеної відповідальності – виробники товарів в упаковці, які входять до складу організації розширеної відповідальності;</p> <p>Терміни, що вживаються у цьому Законі і не визначаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами України.</p>	<p>також вважаються упаковкою.</p> <p>“Упаковка” складається виключно з:</p> <p>(a) товарної упаковки чи первинної упаковки, тобто упаковки, яка вважається такою, що становить товарну одиницю для кінцевого користувача чи споживача в момент купівлі;</p> <p>(b) згрупованої упаковки чи вторинної упаковки, тобто упаковки, яка вважається такою, що становить на момент купівлі групу певної кількості одиниць товару, незалежно, чи продається остання як така кінцевому користувачу або споживачу, чи вона слугує лише як засіб доповнення у момент продажу; її можна зняти з продукту не завдаючи шкоди його характеристикам;</p> <p>(c) транспортна упаковка чи третинна упаковка, тобто упаковка, яка вважається такою, що полегшує переміщення та транспортування певної кількості одиниць товару чи згрупованих товарів з метою уникнення механічного пошкодження під час транспортування. Транспортна упаковка не включає</p>	
--	--	--

автомобільні, залізничні, морські чи авіаційні контейнери;

Визначення “упаковки” надалі ґрунтується на критеріях, сформульованих нижче. Предмети, перелічені у Додатку I, є наочними прикладами застосування цих критеріїв. (Директива 94/62/ЄС).

(i) Предмети вважаються упаковкою, якщо вони задовольняють вищезазначене визначення без шкоди іншим функціям, які упаковка також може здійснювати, окрім випадків, коли предмет є складовою частиною продукту і необхідний для того, щоб вміщати, підтримувати та захищати цей продукт протягом строку служби, і усі елементи призначені для використання, споживання чи утилізації разом.

(ii) Предмети, розроблені та призначені для наповнення в момент продажу, і предмети разової тари, що продаються, наповнюються та призначені для наповнення в момент продажу, вважаються упаковкою, за умови, що вони виконують функцію упаковки.

(iii) Пакувальні компоненти та допоміжні елементи, що інтегровані

	в упаковку, вважаються частиною упаковки, у яку вони інтегровані. (Директива 94/62/ЄС)	
<p>Стаття 2. Сфера дії Закону</p> <p>1. Сфера дії цього Закону поширюється на правовідносини, що виникають в процесі здійснення господарської діяльності в частині поводження з упаковкою та відходами упаковки.</p> <p>2. Дія цього Закону не поширюється на правовідносини щодо упаковки експортної продукції та упаковки з-під радіоактивних матеріалів і речовин, відходів упаковки та контейнерів, які мають небезпечні властивості.</p>		
<p>Стаття 3. Принципи державної політики у сфері поводження з відходами упаковки</p> <p>1. До основних принципів державної політики у сфері поводження з відходами упаковки належать:</p> <p>1) пріоритетність охорони довкілля та здоров'я людини, підтримки та відтворення сприятливого стану навколишнього природного середовища;</p> <p>2) створення умов для максимально можливого повторного використання упаковки;</p> <p>3) здійснення органічної переробки відходів упаковки;</p> <p>4) сприяння розвитку добросовісної конкуренції</p>		

в сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки, недопущення неправомірного її обмеження;

5) запобігання утворенню відходів упаковки та дотримання порядку ієрархії у поводженні з ними;

6) впровадження роздільного збирання відходів упаковки та обладнання санкціонованих місць для збирання цих відходів;

7) максимальне залучення в господарський обіг відходів упаковки як вторинної сировини;

8) використання способів утилізації відходів упаковки, що забезпечують безпечність і мінімізацію шкоди здоров'ю людини та навколишньому природному середовищу;

9) доступність інформації у сфері поводження з відходами упаковки для суб'єктів господарювання і населення;

10) використання новітніх науково-технічних досліджень з метою підвищення ефективності утилізації відходів упаковки;

11) формування екологічної свідомості суспільства щодо необхідності підтримання сприятливого стану навколишнього природного середовища, популяризація належного поводження з упаковкою та відходами упаковки, економного використання ресурсів та залучення населення до роздільного збирання відходів упаковки;

12) стимулювання використання вторинної

<p>сировини, що утворюється з відходів упаковки;</p> <p>13) використання методів економічного регулювання діяльності у сфері поводження з відходами упаковки з метою мінімізації захоронення відходів упаковки шляхом стимулювання зменшення їх утворення та залучення у господарський обіг.</p> <p>2. Система поводження з відходами упаковки включає в себе комплекс взаємопов'язаних та взаємодіючих організаційних, фінансових, матеріально-технічних, наукових та інформаційних заходів виробників товарів в упаковці, організацій розширеної відповідальності, спеціалізованих організацій зі збирання відходів упаковки, спеціалізованих організації з вивезення побутових відходів, споживачів товарів в упаковці, органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами упаковки, що здійснюються на національному, регіональному та місцевому рівнях і призначені для забезпечення збирання, повторного використання, утилізації, знешкодження та видалення відходів упаковки для запобігання їхньому негативному впливу на навколишнє природне середовище та з метою раціонального використання ресурсів.</p>		
<p>Стаття 4. Вимоги до упаковки</p> <p>1. Вимоги до виробництва та складу упаковки:</p> <p>1) здійснення маркування в порядку</p>	<p><i>Стаття 11</i></p> <p><i>Рівні концентрації важких металів, наявних в упаковці</i></p> <p>1. Держави-члени забезпечують, що</p>	<p>Відповідає</p>

<p>визначеному цим Законом;</p> <p>2) сума рівнів концентрації важких металів (свинцю, кадмію, ртуті та шестивалентного хрому), що є в упаковці чи компонентах упаковки, не повинні перевищувати 100 частин на мільйон за масою;</p> <p>3) упаковка має вироблятися з врахуванням можливості її повторного використання та/або утилізації;</p> <p>4) виготовлення упаковки має здійснюватися таким чином, щоб був мінімізований рівень токсичних та інших шкідливих речовин і матеріалів, що є складниками або компонентами упаковки, з урахуванням їхнього рівня у викидах, золі чи стічних водах, коли упаковка або залишки операцій із перероблення та утилізації відходів упаковки утилізуються чи видаляються;</p> <p>5) упаковка, що підлягає утилізації шляхом відновлення енергії, має мати мінімально необхідний показник теплотворності для здійснення процесу енергетичної утилізації;</p> <p>6) упаковка, що утилізується шляхом органічного перероблення, має характеризуватися здатністю розкладатися під впливом мікроорганізмів, що не повинно перешкоджати її окремому збиранню.</p> <p>Показники, яким у відповідності до вимог пунктів 3-6 цієї частини має відповідати упаковка, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері охорони навколишнього</p>	<p>сума рівнів концентрації свинцю, кадмію, ртуті та шестивалентного хрому, що наявні в упаковці чи компонентах упаковки, не перевищує:</p> <ul style="list-style-type: none"> 600 частин на мільйон за вагою через два роки після дати, зазначеної в статті 22 (i); 250 частин на мільйон за вагою через три роки після дати, зазначеної в статті 22 (i); 100 частин на мільйон за вагою через п'ять років після дати, зазначеної в статті 22 (i). <p>2. Рівні концентрації, зазначені в частині 1, не застосовуються до упаковки, що цілком виготовлена з свинцевого кристалю, як зазначено в Директиві 69/493/ЄЕС (¹).</p> <p>3. Комісія, відповідно до процедури, передбаченої в статті 21, визначає:</p> <ul style="list-style-type: none"> – умови, згідно з якими зазначені вище рівні концентрації не застосовуються до повторно перероблених матеріалів та циклів продукту, які перебувають в тісному та контрольованому ланцюгу, – типи упаковки, на які не поширюється вимога, зазначена в третьому абзаці частини 1. (Директива 94/62/ЄС) 	
---	---	--

<p>природного середовища в залежності від типу матеріалу з якого складається упаковка.</p> <p>2. Зворотна тара додатково повинна відповідати таким вимогам:</p> <p>1) фізичні властивості та характеристики зворотної тари мають забезпечувати її багаторазове використання за нормальних передбачуваних умов використання;</p> <p>2) можливість перероблення використаної зворотної тари, яка не підлягає подальшому використанню, з мінімізацією шкоди здоров'ю людини та навколишньому природному середовищу.</p>		
<p>Стаття 5. Маркування упаковки</p> <p>1. Виробники товарів в упаковці здійснюють маркування упаковки з метою ідентифікації і класифікації відходів упаковки для забезпечення їхнього роздільного збирання, повторного використання та/або утилізації.</p> <p>2. Перелік видів упаковки, щодо яких за рішенням виробника товарів в упаковці маркування може не застосовуватися, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>3. На упаковці вказується інформація про матеріал (речовину), з якого (якої) виготовлено</p>	<p><i>Стаття 8</i></p> <p><i>Система маркування та ідентифікації</i></p> <p>1. Рада, відповідно до умов, встановлених у Договорі, вирішує не пізніше ніж через два роки після набрання чинності цієї Директиви питання про маркування упаковки.</p> <p>2. З метою сприяння збору, повторному використанню та відновленню, що включає повторну переробку, на упаковці має бути зазначено інформацію, з метою її ідентифікації та класифікації за відповідною галуззю промисловості,</p>	<p>Директива 94/62/ЄС не передбачає виключень маркування щодо переліку видів упаковки. Частина друга статті потребує виключення.</p> <p>З метою транспозиції норм ЄС, у частині третій статті слова «інформація про матеріал (речовину), з якого (якої) виготовлено упаковку»</p>

<p>упаковку, а у випадках передбачених цим Законом - відповідна позначка, що дозволяє ідентифікувати таку упаковку як платну зворотну тару.</p> <p>4. Маркування має бути чітко видиме, зрозуміле, стійке і тривке, навіть після відкриття упаковки.</p> <p>5. Для ідентифікації та класифікації упаковки та пакувальних матеріалів використовується міжнародна система цифрової та буквеної кодифікації.</p>	<p>типу пакувального(их) матеріалу(ів), що використовуються на основі Рішення Комісії 97/129/ЄС (*).</p> <p>3. Упаковка містить відповідне маркування, чи то безпосередньо на самій упаковці, чи на ярлику, яке має бути чітко видно та легко розпізнати. Маркування має бути зносостійким та надійним, включаючи випадки, коли упаковка відкрита. (Директива 94/62/ЄС)</p> <p style="text-align: center;"><i>Стаття 1</i></p> <p>Це Рішення стосується усієї упаковки, на яку поширюється дія Директиви 94/62/ЄС, і має на меті встановити нумерацію та абрєвіатури, покладені в основу системи ідентифікації, які позначатимуть природу пакувального матеріалу (матеріалів), що використовуються, та вказувати, на які матеріали поширюватиметься дія системи ідентифікації. (РК 97/129/ЄС).</p>	<p>слід замінити словами «інформація про природу пакувального матеріалу».</p>
<p>Стаття 6. Декларування відповідності умовам випуску упаковки</p>	<p style="text-align: center;"><i>Стаття 9</i></p>	

<p>1. Виробник товарів в упаковці зобов'язаний надати на вимогу будь-якої особи декларацію про відповідність упаковки вимогам, визначених цим Законом.</p> <p>2. Декларація про відповідність умовам випуску упаковки має містити таку інформацію:</p> <p>1) назву та адресу виробника товару в упаковці;</p> <p>2) матеріал (речовину) з якого (якої) виготовлено упаковку;</p> <p>3) дані щодо відповідності вимогам, визначених у статтях 4 і 5 цього Закону;</p> <p>4) дату видачі, прізвище, підпис та посаду особи, яка видала декларацію</p>	<p style="text-align: center;"><i>Суттєві вимоги</i></p> <p>1. Держави-члени гарантують, що через три роки після дати набрання чинності цієї Директиви, упаковка може бути розміщена на ринку, якщо тільки вона відповідає всім суттєвим вимогам, визначеним цією Директивою, включаючи Додаток II.</p> <p>2. Держави-члени, починаючи з дати, передбаченої в частині (1) статті 22, передбачають дотримання усіх суттєвих вимог, передбачених в цій Директиві, включаючи Додаток II, у випадку упаковки, що відповідає:</p> <p>(a) відповідним гармонізованим стандартам, номери посилань на публікації у <i>Офіційному віснику Європейських Спільнот</i>. Держави-члени публікують номери посилань національних стандартів, що запроваджують ці гармонізовані стандарти;</p> <p>(b) відповідним національним стандартам, зазначеним в частині 3, оскільки у сферах, що регулюються цими стандартами, не існує гармонізованих стандартів.</p> <p>3. Держави-члени передають Комісії тексти їхніх національних стандартів, зазначених в пункті (b) частини 2, які</p>	<p>Стаття не відповідає Директиві 94/62/ЄС.</p> <p>Так, вказаною Директивою встановлено вимогу стандартизації упаковки та передбачено розроблення відповідних європейських стандартів.</p> <p>При цьому, відповідно до частини четвертої статті 17 Закону України «Про стандартизацію», у разі прийняття європейського стандарту як національного, забезпечується ідентичність національного стандарту відповідному європейському стандарту. З дня набрання чинності національним стандартом, що є ідентичним європейському стандарту, повинен бути скасований національний стандарт, положення якого суперечать положенням відповідного національного стандарту, що є ідентичним європейському стандарту.</p> <p>Таким чином, для повної транспозиції вимог Директиви у зазначеній статті слід передбачити стандартизацію упаковки щодо суттєвих вимог, визначених у додатку II до Директиви та статті 10.</p>
---	---	---

вони вважають такими, що відповідають вимогам, зазначеним в цій статті. Комісія негайно передає такі тексти іншим державам-членам.

Держави-члени публікують посилання на ці стандарти. Комісія забезпечує їх публікацію в *Офіційному віснику Європейських Спільнот*.

4. Якщо держава-член або Комісія вважає, що стандарти, зазначені в частині 2, не повністю відповідають суттєвим вимогам, зазначеним в частині 1, Комісія або відповідна держава-член виносить це питання на розгляд Комітету, створеного Директивою 83/189/ЄЕС, наводячи для цього підстави. Цей Комітет без затримки дає висновок.

У світлі висновку Комітету, Комісія повідомляє держави-члени, чи необхідно відкликати ці стандарти з публікацій, зазначені в частинах 2 і 3.

Стаття 10

Стандартизація

Комісія належним чином сприяє підготовці Європейських стандартів, що стосуються суттєвих вимог, зазначених в Додатку II.

	<p>Комісія сприяє, зокрема, підготовці Європейських стандартів, що стосуються:</p> <ul style="list-style-type: none"> - критеріїв та методології аналізу життєвого циклу упаковки; - методів вимірювання та встановлення присутності важких металів та інших небезпечних речовин в упаковці та їх потрапляння в довкілля з упаковки та відходів упаковки, - критеріїв мінімального вмісту повторно перероблених матеріалів в упаковці для відповідних типів упаковки, - критеріїв повторної переробки; - критеріїв методів компостування та виробленого компосту, - критеріїв маркування упаковки. (Директива 94/62/ЄС) 	
<p>Стаття 7. Повернення та приймання відходів упаковки</p> <p>1. Споживачі товарів в упаковці після її використання зобов'язані повертати відходи упаковки до санкціонованих місць їх збирання та/або здавати спеціалізованим організаціям зі збирання відходів упаковки.</p> <p>2. Виробники товарів в упаковці зобов'язані забезпечити приймання відходів упаковки від споживачів товарів в упаковці, не заявляючи при цьому жодних прав на плату за таке приймання та</p>	<p><i>Стаття 7</i></p> <p><i>Системи повернення, збору та відновлення</i></p> <p>1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення того, що системи створюються для передбачення:</p> <p>(а) повернення та/або збору використаної упаковки та/або відходів упаковки від споживача, іншого кінцевого споживача чи з потоку відходів, з метою</p>	<p>Вказаною статтею Директиви передбачено створення системи повернення, збору та утилізації відходів.</p> <p>Покладення ж обов'язку на споживачів повертати відходи упаковки без економічних стимулів або ж встановлення відповідальності і системи контролю за дотриманням цього обов'язку не призведе до бажаного результату.</p> <p>Крім того, виникає багато питань щодо діяльності спеціалізованих організацій зі збирання відходів упаковки - чи буде побудована зручна для</p>

<p>інформувати їх про місця приймання.</p>	<p>спрямування її в найбільш відповідні альтернативні напрями діяльності з збирання та переробки відходів;</p> <p>(b) повторного використання, включаючи повторну переробку упаковки та/або зібраних відходів упаковки, з метою виконання завдань, встановлених в цій Директиві.</p> <p>Ці системи відкриті для участі економічних операторів відповідних секторів та для участі компетентних органів влади. Вони також застосовуються до імпортованих продуктів на умовах недискримінації, включаючи детальні домовленості та будь-які тарифи, що встановлюються для доступу до систем, та розробляються, щоб запобігти бар'єрам для торгівлі, порушенням конкуренції відповідно до Договору.</p> <p>2. Заходи, зазначені в частині 1, складають частину політики, що стосується всієї упаковки та відходів упаковки, та враховують, зокрема, вимоги щодо захисту довкілля та здоров'я споживача, безпеки та гігієни; охорони якості, справжності та технічних характеристик упакованих товарів та матеріалів, що використовуються; а також захисту прав промислової та комерційної власності. (Директива 94/62/ЄС)</p>	<p>споживачів система збору упаковки, як вони будуть взаємодіяти із організаціями, які займаються вивезенням побутових відходів, як цими організаціями стимулюватиметься роздільний збір відходів тощо.</p> <p>Також, норма законопроекту не передбачає стимулювання повторного використання упаковки громадянами.</p>
--	--	--

<p>Стаття 8. Норми перероблення та утилізації відходів упаковки</p> <p>1. Норми перероблення та утилізації відходів упаковки затверджуються Кабінетом Міністрів України окремо по кожному виду відходів упаковки на кожний звітний рік не менше ніж на п'ятирічний період в такому діапазоні:</p> <table border="1" data-bbox="145 510 795 1204"> <thead> <tr> <th rowspan="3">Види відходів в упаковках</th> <th colspan="4">Діапазон</th> </tr> <tr> <th colspan="2">від</th> <th colspan="2">До</th> </tr> <tr> <th>утилізація</th> <th>в т.ч. перероблення</th> <th>утилізація</th> <th>в т.ч. перероблення</th> </tr> <tr> <td></td> <td>%</td> <td>%</td> <td>%</td> <td>%</td> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Папір/картон</td> <td>65</td> <td>50</td> <td>70</td> <td>60</td> </tr> <tr> <td>Скло</td> <td>65</td> <td>65</td> <td>70</td> <td>70</td> </tr> <tr> <td>Пластмаси</td> <td>35</td> <td>35</td> <td>55</td> <td>55</td> </tr> <tr> <td>Метали</td> <td>35</td> <td>35</td> <td>50</td> <td>50</td> </tr> <tr> <td>Дерево</td> <td>50</td> <td>35</td> <td>65</td> <td>55</td> </tr> </tbody> </table> <p>Звітним роком для виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки є відповідний календарний рік.</p> <p>Упаковка вважається такою, що виготовлена із</p>	Види відходів в упаковках	Діапазон				від		До		утилізація	в т.ч. перероблення	утилізація	в т.ч. перероблення		%	%	%	%	Папір/картон	65	50	70	60	Скло	65	65	70	70	Пластмаси	35	35	55	55	Метали	35	35	50	50	Дерево	50	35	65	55	<p>Стаття 6</p> <p><i>Відновлення та повторна переробка</i></p> <p>1. З метою відповідності завданням цієї Директиви, держави-члени вживають необхідних заходів для досягнення таких цілей на всій їхній території:</p> <p>(a) не пізніше 30 червня 2001 року від 50% до 65% маси відходів упаковки буде відновлюватись чи спалюватимуться на заводах, де спалюються відходи із відновленням енергії;</p> <p>(b) не пізніше 31 грудня 2008 року щонайменше 60% маси відходів упаковки буде відновлюватись чи спалюватимуться на заводах, де спалюються відходи з відновленням енергії;</p> <p>(c) не пізніше 30 червня 2001 року від 25% до 45% загальної маси пакувальних матеріалів, що містяться у відходах упаковки, повторно перероблятиметься як мінімум 15% від маси кожного пакувального</p>	<p>Законопроектом пропонується встановити систему, за якої Кабінетом Міністрів України кожні 5 років будуть затверджуватися норми перероблення та утилізації у визначеному діапазоні.</p> <p>Зазначена норма несе певні ризики, так діапазон щодо деяких видів упаковки є досить великими (метали – 15%), тому не зрозуміло на підставі яких розрахунків буде готуватись акт Уряду. На нашу думку, мінімальні критерії переробки мають відповідати показникам встановленим у Директиві ЄС, це надасть визначеності як виробникам відходів, так і інвесторам. У разі визначення таких показників завищеними, може бути встановлено перехідний період.</p>
Види відходів в упаковках		Діапазон																																											
		від		До																																									
	утилізація	в т.ч. перероблення	утилізація	в т.ч. перероблення																																									
	%	%	%	%																																									
Папір/картон	65	50	70	60																																									
Скло	65	65	70	70																																									
Пластмаси	35	35	55	55																																									
Метали	35	35	50	50																																									
Дерево	50	35	65	55																																									

<p>одного матеріалу, якщо такий матеріал становить 51 % і більше від її маси.</p> <p>2. Норми перероблення та утилізації відходів упаковки на наступний період затверджуються не пізніше ніж за шість місяців до завершення терміну дії попередніх норм.</p> <p>3. У випадку не затвердження Кабінетом Міністрів України норм перероблення та утилізації відходів упаковки та до моменту їх затвердження застосовуються норми перероблення та утилізації відходів упаковки, що були встановлені для відповідного виду відходів упаковки у попередньому звітному році збільшені на 2 відсоткових пункти, але не більше максимального розміру, передбаченого частиною першою цієї статті для відповідного виду відходів упаковки.</p> <p>4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері охорони навколишнього природного середовища затверджує Положення про виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки.</p> <p>Положення має містити:</p> <p>1) види упаковки щодо яких маркування упаковки може не застосовуватись;</p> <p>2) порядок та вимоги до обліку та звітування про виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки;</p>	<p>матеріалу;</p> <p>(d) не пізніше 31 грудня 2008 року від 55% до 80% ваги відходів упаковки перероблятимуться;</p> <p>(e) не пізніше 31 грудня 2008 року буде досягнуто такої мінімальної мети повторної переробки матеріалів, що містяться у відходах упаковки:</p> <p>(i) 60% маси скла;</p> <p>(ii) 60% маси паперу та картону;</p> <p>(iii) 50% маси металів;</p> <p>(iv) 22,5% маси пластмаси, враховуючи тільки матеріали, які знов перероблюються у пластмаси;</p> <p>(v) 15% маси деревини.</p> <p>2. Відходи упаковки, які експортуються за межі Спільноти, відповідно до Регламентів Ради (ЄС) №259/93(*), (ЄС) №1420/1999(**) та Регламенту Комісії (ЄС) №1547/1999(***), враховуються тільки для виконання зобов'язань та мети частини 1, якщо існують вагомі докази того, що операція з відновлення та/чи</p>	
---	--	--

<p>3) вимоги до складу упаковки відповідно до пунктів 3-4 частини першої статті 4 цього Закону.</p>	<p>переробки мала місце згідно умов, які майже повністю відповідають тим, що визначені законодавством Спільноти з цього питання.</p> <p>3. Держави-члени, у відповідних випадках, сприяють відновленню енергії, коли це є бажаним для повторної переробки матеріалу з міркувань захисту довкілля та зниження витрат. Цього можна досягти шляхом розмежування між цілями національної повторної переробки та відновлення.</p> <p>4. Держави-члени, у відповідних випадках, сприяють використанню матеріалів, що одержують з перероблених відходів упаковки для виробництва упаковки та інших продуктів шляхом:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) поліпшення ринкових умов щодо таких матеріалів; (b) перегляду чинних регламентів, що запобігають використанню таких матеріалів. <p>5. Не пізніше 31 грудня 2007 року Європейський Парламент і Рада, діючи кваліфікованою більшістю та за пропозицією Комісії, встановлюють цілі на третій п'ятирічний період з 2009 до 2014 року, на основі практичного досвіду,</p>	
---	---	--

здобутого державами-членами у досягненні цілей, що встановлені в частині 1 та здобутків наукових досліджень і технології оцінки, таких як оцінка життєвого циклу та аналізу витрат.

Цей процес повторюється кожні п'ять років.

6. Заходи та мета, зазначені у частині 1, оприлюднюються державами-членами та є предметом інформаційної кампанії для громадськості та економічних операторів.

7. Греція, Ірландія та Португалія можуть, через своє особливе розташування, а саме досить великої кількості маленьких островів, наявності сільськогосподарських та гірських територій, і поточного низького рівня споживання упаковки, вирішити:

(b) досягти не пізніше 30 червня 2001 року менших цілей ніж ті, що були зазначені у пунктах (a) та (c) частини 1, проте досягти принаймні 25% відновлення та спалювання на заводах, де спалюються відходи з відновленням енергії;

(c) відкласти в той самий час досягнення цілей, зазначених у пунктах (a) та (c) частини 1 на більш пізній строк, який, проте, не може бути пізнішим за 31 грудня 2005 року;

(d) відкласти досягнення цілей, зазначених у пунктах (b), (d) та (e) частини 1 до дати, яку вони самі встановлять, але не пізніше 31 грудня 2011 року.

8. Комісія, якомога швидше і не пізніше 30 червня 2005 року, надає звіт Європейському Парламенту та Раді про результати імплементації цієї Директиви та її вплив на довкілля, та на функціонування внутрішнього ринку. У звіті беруться до уваги особливі обставини у кожній державі-члені. Він охоплює таке:

(a) оцінку ефективності, імплементації та виконання істотних вимог;

(b) додаткові запобіжні заходи для зменшення впливу упаковки на довкілля, за можливості не погіршуючи її основні функції;

(c) можливу розробку індикатора впливу упаковки на довкілля з метою

виразити запобіжні заходи щодо відходів упаковки в більш простій та ефективній формі;

(d) планування запобіжних заходів щодо відходів упаковки;

(e) сприяння повторному використанню та, зокрема, порівняння витрат та прибутків від повторного використання та переробки;

(f) відповідальність виробника, включаючи фінансові аспекти;

(g) намагання зменшити у подальшому та, якщо необхідно, повністю вилучити з виробництва упаковки важкі метали та інші небезпечні матеріали до 2010 року.

До звіту, відповідно, додаються пропозиції з перегляду відповідних положень цієї Директиви, якщо такі пропозиції до того часу ще не були представлені.

9. У звіті розглядаються питання частини 8, а також інші відповідні питання структури різних елементів Шостої програми дій щодо довкілля, зокрема, відповідної стратегії щодо повторної переробки та відповідної стратегії щодо раціонального

використання ресурсів.

Комісія та держави-члени, в належних випадках, заохочують дослідження та дослідні програми, що стосуються пунктів (b), (c), (d), (e) та (f) частини 8, та інші запобіжні інструменти.

10. Державам-членам, які встановили чи встановлять програми, які перевищують максимальні цілі пункту 1, та які забезпечують в цьому аспекті належні можливості для повторної переробки та відновлення, дозволяється досягати цілей в інтересах високого рівня захисту довкілля, за умови, що ці заходи не порушують функціонування внутрішнього ринку та не перешкоджають відповідності інших держав-членів цій Директиві. Держави-члени інформують Комісію про такі заходи. Комісія схвалює ці заходи після перевірки, разом з державами-членами, узгодженості цих заходів із згаданими вище міркуваннями і не являють собою випадкових дискримінаційних засобів чи замаскованого обмеження торгівлі між державами-членами.

	(Директива 94/62/ЄС)	
<p>Стаття 9. Виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки</p> <p>1. Виробники товарів в упаковці зобов'язані виконувати норми перероблення та утилізації відходів упаковки.</p> <p>Обов'язок по виконанню норм перероблення та утилізації відходів упаковки виникає з моменту випуску товарів в упаковці.</p> <p>2. Виконання таких норм може бути здійснено одним із способів:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) шляхом самостійного виконання норми перероблення та утилізації відходів упаковки; 2) шляхом передачі виконання обов'язків щодо перероблення та утилізації відходів упаковки організації розширеної відповідальності. <p>3. Виробники товарів в упаковці щорічно до 1 грудня поточного року зобов'язані подавати до відповідного органу державного контролю за їх місцем розташування, заяву про обраний на наступний календарний рік спосіб виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки, встановлений цим Законом.</p> <p>До заяви додаються копії:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) договорів зі спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки про здійснення 	<p><i>Стаття 8</i></p> <p><i>Розширена відповідальність виробника</i></p> <p>1. Для посилення повторного використання, запобігання, переробки та іншого виду утилізації відходів держава-член може вжити законодавчих чи незаконотавчих заходів, щоб кожна фізична чи юридична особа, яка за родом діяльності розвиває, оброблює, має справу, продає чи імпортує продукти (виробник продукту) мала розширену відповідальність виробника.</p> <p>Такі заходи можуть включати прийняття повернутих продуктів та відходів, що лишилися після використання таких продуктів, так само як і подальше управління відходами та фінансова відповідальність за таку діяльність. Ці заходи можуть включати зобов'язання надати публічно доступну інформацію, що стосується міри, до якої продукт може бути повторно використаний та</p>	<p>Законопроектом передбачається встановити зобов'язання виробників товарів в упаковці виконувати норми утилізації. Виходячи з визначень, наведених у статті 1 до законопроекту, до них відносяться особи, що здійснюють як імпорт, так і виробництво товарів в упаковці. Разом з тим, стаття 1 законопроекту та Директива 94/62/ЄС містять таке визначення, як упаковка споживча (вид упаковки, яка призначена для утворення одиниці товару для кінцевого користувача чи споживача товарів в упаковці в момент купівлі, тобто пластикові пакети, контейнери, харчова плівка). Відповідно до норми, запропонованої в статті 9, відповідальність виробників споживчої упаковки не передбачена.</p> <p>Таким чином, частину першу статті 9 законопроекту слід доповнити положенням щодо зобов'язання виробників (імпортерів) споживчої упаковки виконувати норми перероблення/утилізації цих відходів.</p>

<p>збирання зворотної тари та/або договорів про здійснення перероблення та утилізації з суб'єктами господарювання, що мають потужності з перероблення та утилізації відповідного виду упаковки або інших документів, що підтверджують здійснення виробником товарів в упаковці самостійного виконання норм - у випадку обрання способу виконання норм, передбаченого пунктом 1 частини другої цієї статті;</p> <p>2) договорів з організаціями розширеної відповідальності - у випадку обрання способу виконання норм, передбаченого пунктом 2 частини другої цієї статті.</p> <p>4. Норми утилізації відходів певного виду упаковки вважаються виконаними, якщо здійснено норму перероблення такого виду упаковки, а різницю між відсотковими показниками норм утилізації та переробленням цього виду упаковки було виконано шляхом перероблення або утилізації будь-якого іншого виду відходів упаковки.</p> <p>Також виробники товарів в упаковці можуть виконати норми перероблення та утилізації відходів упаковки шляхом повторного використання зворотної тари.</p> <p>5. Виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки обчислюються за видами упаковки як маса повернутої зворотної тари, перероблених або утилізованих відходів упаковки у відсотках від загальної маси упаковки, в якій знаходилися реалізовані в Україні товари цих виробників.</p>	<p>утилізований.</p> <p>2. Держава-член може вжити належних заходів для заохочення розробки продуктів для зменшення їхнього впливу на довкілля та вироблення відходів, та простежити щоб утилізація та ліквідація продуктів, що перетворилися на відходи відбувалися у відповідності зі статтями 4 та 13.</p> <p>Такі заходи можуть, зокрема, стимулювати розвиток, виробництва та просування продукції багаторазового використання, технічно тривалої та придатної для належної та безпечної переробки після того, як вона перетвориться на відходи, та ліквідація якої не шкодить довкіллю.</p> <p>3. При застосуванні розширеної відповідальності для виробника держави-члени повинні враховувати можливість технічного виконання, економічну життєздатність, загальний екологічний та соціальний вплив та наслідки для здоров'я людини, забезпечуючи належне функціонування внутрішнього ринку.</p> <p>4. Розширена відповідальність виробника застосовується без шкоди</p>	<p>Частина 5 статті 9 не в повній мірі відповідає вимогам Директиви 94/62/ЄС. Так, законодавством ЄС передбачається окремий облік повторного використання упаковки та</p>
--	---	---

<p>6. Для виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки можуть використовуватись відходи того самого виду упаковки інших суб'єктів господарювання.</p> <p>7. Якщо по закінченню звітного року норми перероблення та утилізації відходів упаковки виконані в обсязі меншому ніж встановлено для такого звітного року, виробник товарів в упаковці має право протягом першого кварталу року, що настає за звітним, довиконати норми в обсязі якого не вистачає без застосування до нього штрафних санкцій, передбачених цим Законом. Такі обсяги не включаються до виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки поточного звітного року.</p>	<p>для відповідальності за управління відходами, як зазначено у статті 15 (1) та без шкоди для існуючих окремих потоків відходів та законодавства про окремі продукти.</p> <p>(Директива 2008/98/ЄС)</p> <p style="text-align: center;"><i>Додаток III</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Дані, що повинні включатися державами-членами в свої бази даних про упаковку та відходи упаковки (відповідно до таблиць 1-4)</i></p> <p>1. Для первинної, вторинної та третинної упаковки:</p> <p>(а) кількість, для кожної широкої категорії матеріалу, упаковки, що</p>	<p>внесення цієї операції до бази даних держави-члена.</p>
---	--	--

	<p>споживається в межах країни (вироблена + імпортована – експортована) (Таблиця 1);</p> <p>(b) кількість, що повторно використовується (Таблиця 2).</p> <p>2. Для побутових та непобутових відходів упаковки:</p> <p>(a) кількість, для кожної широкої категорії матеріалу, упаковки, що повторно використовується та усувається в межах країни (вироблена + імпортована – експортована) (Таблиця 3);</p> <p>(b) кількість, що утилізується, та кількість, що повторно використовується, для кожної широкої категорії матеріалу (Таблиця 4).</p> <p>(Директива 94/62/ЄС)</p>	
<p>Стаття 10. Самостійне виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки виробниками</p> <p>1. Виробники товарів в упаковці, які обрали спосіб самостійного виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки забезпечують виконання цих вимог за рахунок власної діяльності та/або шляхом укладання відповідних договорів із</p>		<p>Аналіз покладених обов'язків на суб'єктів господарювання, які обрали спосіб самостійного виконання норм перероблення та утилізації, та обов'язків організації розширеної відповідальності виробника свідчить про нерівність умов виконання зобов'язання. Зазначене примусить всіх суб'єктів господарювання до участі в організаціях</p>

спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки про здійснення збирання зворотної тари/або суб'єктами господарювання, що мають потужності з перероблення та утилізації відповідного виду упаковки.

2. У разі самостійного виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки виробники товарів в упаковці зобов'язані:

1) забезпечувати роздільне збирання, перевезення та утилізацію відходів упаковки, що утворилися в процесі використання товарів в упаковці, повернення зворотної тари, в тому числі безпосередньо від споживачів товарів в упаковці та інформувати їх про розташування санкціонованих місць такого збирання;

2) забезпечувати обладнання санкціонованих місць контейнерами, урнами чи іншими засобами для роздільного збирання відходів упаковки;

3) вести облік обсягів випущеного товару в упаковці та виконаних норм утилізації та перероблення відходів упаковки;

4) надавати органам державного контролю за своїм місцем знаходження (місцезнаходженням їх філій, відділень, інших відокремлених підрозділів, що не мають статусу юридичної особи) звіт про виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки.

3. Виробники товарів в упаковці з метою забезпечення самостійного виконання норм

розширеної відповідальності виробника.

Натомість, одним з основоположних принципів європейського законодавства є рівність умов господарюючих суб'єктів.

Так, на господарюючих суб'єктів законопроектом покладено обов'язки:

1) забезпечувати роздільне збирання, перевезення та утилізацію відходів упаковки, що утворилися в процесі використання товарів в упаковці, повернення зворотної тари, в тому числі безпосередньо від споживачів товарів в упаковці та інформувати їх про розташування санкціонованих місць такого збирання;

2) забезпечувати обладнання санкціонованих місць контейнерами, урнами чи іншими засобами для роздільного збирання відходів упаковки.

Натомість організація розширеної відповідальності має такі обов'язки:

1) звертатися до органів місцевого самоврядування із пропозиціями співпраці в частині організації роздільного збирання, сортування, відходів упаковки, здійснення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення, тощо;

2) укладати договори зі спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки та/або спеціалізованими організаціями з

<p>перероблення та утилізації відходів упаковки мають право організувати свої пункти прийому від споживачів товарів в упаковці платної зворотної тари з обов'язковою компенсацією вартості такої тари шляхом:</p> <p>надання знижки на подальше придбання товарів даного виробника товарів в упаковці в розмірі сплаченої вартості такої тари;</p> <p>повернення вартості платної зворотної тари, що була сплачена споживачем товарів в упаковці під час придбання товару у виробника товарів в упаковці.</p> <p>Виробники товарів в упаковці зобов'язані повідомляти споживачів товарів в упаковці про припинення приймання платної зворотної тари не пізніше, ніж за 6 місяців до моменту такого припинення шляхом розміщення відповідного оголошення на своєму веб-сайті. Прийом платної зворотної тари не повинен припинятися протягом такого періоду.</p> <p>Якщо виробник товарів в упаковці приймає рішення про припинення використання певного виду платної зворотної тари, він зобов'язаний приймати таку тару, на загальних умовах не менш ніж протягом одного року після розміщення відповідного повідомлення на своєму веб-сайті.</p>		<p>вивезення побутових відходів з метою забезпечення роздільного збирання, перевезення, перероблення та утилізації відходів упаковки споживачів товарів в упаковці.</p> <p>У законопроекті не передбачено прямого обов'язку організації розширеної відповідальності забезпечувати роздільний збір відходів, забезпечувати обладнання санкціонованих місць контейнерами для роздільного збору відходів.</p>
<p>Стаття 11. Організація розширеної</p>		<p>Збирання інформації та розрахунок середньострокового розміру плати за виконання</p>

Відповідальності

1. Організація розширеної відповідальності є юридичною особою, створеною та зареєстрованою у передбаченому законодавством порядку виробниками товарів в упаковці, яка здійснює неприбуткову господарську діяльність, що полягає у забезпеченні виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки учасників та клієнтів такої організації відповідно до укладених з ними договорів.

Організація розширеної відповідальності зобов'язана мати власний веб-сайт, на якому розміщується інформація в порядку та строки, передбачені цим Законом.

2. Виробники товарів в упаковці, які створили організацію розширеної відповідальності є її учасниками та зобов'язані укласти з цією організацією договір про передання своїх зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки.

3. Виробники товарів в упаковці, які не є учасниками організації розширеної відповідальності, можуть укласти з будь-якою організацією розширеної відповідальності договір про передання своїх зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки. Такі виробники товарів в упаковці є клієнтами відповідної організації розширеної відповідальності.

4. Учасниками та клієнтами організації розширеної відповідальності можуть бути тільки

норм перероблення та утилізації відходів упаковки за своєю природою не може бути повноваженням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища – Державної екологічної інспекції.

Загалом система обрахунку середньострокового розміру плати за переробку та утилізації відходів упаковки має бути автоматизована та інтегрована до загальної автоматизованої системи охорони дозвілля з забезпеченням внесення первинних даних суб'єктами господарювання. В такому випадку буде усунуто корупційні чинники, а також зменшаться затрати органу влади на обробку інформації.

виробники товарів в упаковці.

5. Виробники товарів в упаковці можуть укласти договір про передання своїх зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки лише з однією організацією розширеної відповідальності.

Умови договору про передання зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки організації розширеної відповідальності мають бути однаковими для всіх учасників та клієнтів такої організації.

Організація розширеної відповідальності не може відмовити виробнику товарів в упаковці в укладенні договору про передання своїх зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки, які виникнуть у такого виробника за результатами наступного звітного року.

6. У договорі про передання виробником товарів в упаковці своїх зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки вказується розмір плати, який має бути однаковим для всіх учасників та клієнтів відповідної організації щодо відповідного виду відходів упаковки.

Розмір плати за виконання організацією розширеної відповідальності норм перероблення та утилізації одиниці маси відповідного виду відходів упаковки встановлюється такою організацією щороку не пізніше ніж за 1 місяць до початку відповідного звітного року.

Перелік повноважень організації розширеної відповідальності виробника є нечітким щодо їх обов'язків.

Так, організація розширеної відповідальності зобов'язана звертатися до органів місцевого самоврядування із пропозиціями співпраці в частині організації роздільного збирання, сортування відходів упаковки, здійснення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення. Проте, не зрозуміло, за чий рахунок здійснюватиметься організація роздільного збору, чи буде створена зручна для споживачів система роздільного збору за рахунок коштів цієї організації. Слід наголосити, що законопроект чітко визначає обов'язок облаштування майданчиків для роздільного збору відходів

Встановлений розмір плати за необхідності може переглядатися організацією розширеної відповідальності щокварталу протягом звітного року. В такому випадку розмір плати на наступний квартал має бути встановлений не пізніше ніж за 1 місяць до початку відповідного кварталу.

Організація розширеної відповідальності протягом трьох днів з моменту встановлення (перегляду) вказаного розміру плати розміщує на власному веб-сайті відповідну інформацію та повідомляє центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів до початку відповідного звітного року розміщує на своєму веб-сайті інформацію про середньоринковий розмір плати за виконання організаціями розширеної відповідальності норм перероблення та утилізації одиниці маси відповідного виду відходів упаковки, який розраховується у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

7. Керівник організації розширеної відповідальності не може бути членом органів

суб'єктами господарювання, які самостійно виконують норми переробки та утилізації відходів упаковки.

Також, є нечітким та створює можливості для зловживань положення щодо зобов'язання укладення договорів зі спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки та/або спеціалізованими організаціями з вивезення побутових відходів з метою забезпечення роздільного збирання, перевезення, перероблення та утилізації відходів упаковки споживачів товарів в упаковці.

По-перше, визначення спеціалізованих організацій зі збирання відходів упаковки у законопроекті не є чітким, незрозуміла їх взаємодія із організаціями із вивезення побутових відходів, не зрозуміло порядок створення зручної для споживача системи збирання відходів.

Натомість, законопроект вимагає від господарюючих суб'єктів, що самостійно виконують норми переробки та утилізації забезпечувати роздільне збирання, перевезення та утилізацію відходів упаковки, що утворилися в процесі використання товарів в упаковці, повернення зворотної тари.

Таким чином, перелік повноважень організації розширеної відповідальності виробника слід уточнити з метою чіткості її обов'язків, щодо створення системи роздільного збирання, забезпечення перевезення, перероблення та

управління іншої юридичної особи, та/або представляти інтереси учасників/клієнтів в органах управління організації розширеної відповідальності.

8. Учасники органів управління, працівники організації розширеної відповідальності не можуть діяти в інтересах інших організацій розширеної відповідальності, або в інтересах суб'єктів господарювання, господарська діяльність яких безпосередньо пов'язана із організацією збирання та утилізації відходів.

9. Учасник або клієнт організації розширеної відповідальності не може здійснювати господарську діяльність зі збирання відходів.

10. Організація розширеної відповідальності не може брати участь в керівництві або діяльності інших організацій розширеної відповідальності.

11. Доходи (прибуток) організації розширеної відповідальності не може розподілятися між учасниками/клієнтами і повинен бути спрямованим на реінвестування статутної діяльності організації розширеної відповідальності.

12. Організація розширеної відповідальності зобов'язана:

1) звертатися до органів місцевого самоврядування із пропозиціями співпраці в частині організації роздільного збирання, сортування, відходів упаковки, здійснення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення, тощо;

утилізації відходів упаковки, а також створення рівних умов для діяльності, як організації розширеної відповідальності, так і суб'єктів господарювання, які самостійно здійснюють норми переробки та утилізації.

Таким чином, у законопроекті має бути чітко визначено порядок взаємодії організації розширеної відповідальності з органами місцевого самоврядування, організаціями, які займаються перевезенням, переробленням та утилізацією відходів, спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки.

При цьому, мають бути чітко визначені обов'язки організації розширеної відповідальності щодо впровадження роздільного збору, забезпечення транспортування та переробки.

Також, конкретизації потребує частина 13 цієї статті. Так, передбачається, що організація розширеної відповідальності не може здійснювати інші види діяльності, окрім визначених цим Законом. Водночас, види діяльності, які може здійснювати організація у законопроекті не визначені.

2) укладати договори зі спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки та/або спеціалізованими організаціями з вивезення побутових відходів з метою забезпечення роздільного збирання, перевезення, перероблення та утилізації відходів упаковки споживачів товарів в упаковці.

3) забезпечувати розроблення та фінансування плану заходів інформаційно-роз'яснювальної роботи та методичних рекомендацій щодо його впровадження;

4) спільно з органами місцевого самоврядування організувати освітню та просвітницьку діяльність серед населення щодо проблем безпечного та ресурсозберігаючого поводження з відходами упаковки та необхідності організації роздільного збирання відходів упаковки;

5) надавати консультації у сфері запобігання утворенню відходів упаковки і маркування упаковки, діяльність з дослідження, поширення знань чи сприяння розвитку у сфері поводження з відходами упаковки.

13. Організація розширеної відповідальності не може здійснювати інші види діяльності, окрім визначених цим Законом.

14. Діяльність організації розширеної відповідальності не може мати на меті отримання прибутку.

15. Реорганізація та припинення діяльності

<p>організації розширеної відповідальності здійснюється в порядку, передбаченому законодавством України.</p>		
<p>Стаття 12. Облік та звітність</p> <p>1. Виробники товарів в упаковці зобов'язані вести облік обсягів здійсненого випуску товарів в упаковці протягом відповідного звітного року.</p> <p>2. Учасники та клієнти організації розширеної відповідальності щорічно до 1 лютого року наступного за звітним надають відповідній організації розширеної відповідальності інформацію щодо фактичних обсягів своїх зобов'язань по виконанню норм перероблення та утилізації за результатами звітного року.</p> <p>Якщо за підсумками кварталу відповідного звітного року фактичний обсяг зобов'язань по виконанню норм перероблення та утилізації відходів упаковки учасників та клієнтів організації розширеної відповідальності не відповідає обсягам, заявленим такими особами у договорі про передання зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки, такі особи зобов'язані до 20 числа першого місяця кварталу наступного за кварталом, в якому було виявлено невідповідність, повідомити організацію розширеної відповідальності про фактичні обсяги таких зобов'язань за попередній квартал.</p> <p>3. Організації розширеної відповідальності та</p>	<p><i>Додаток III</i></p> <p><i>Дані, що повинні включатися державами-членами в свої бази даних про упаковку та відходи упаковки (відповідно до таблиць 1-4)</i></p> <p>1. Для первинної, вторинної та третинної упаковки:</p> <p>(a) кількість, для кожної широкої категорії матеріалу, упаковки, що споживається в межах країни (вироблена + імпортована – експортована) (Таблиця 1);</p> <p>(b) кількість, що повторно використовується (Таблиця 2).</p> <p>2. Для побутових та непобутових відходів упаковки:</p> <p>(a) кількість, для кожної широкої категорії матеріалу, упаковки, що повторно використовується та усувається в межах</p>	<p>Стаття 12 не відповідає вимогам Директиви 94/62/ЄС.</p> <p>Система, запропонована законопроектом не є достатньо прозорою для забезпечення належної організації системи розширеної відповідальності виробників.</p> <p>Так, для забезпечення прозорості та взаємозвірки, усунення корупційних факторів, має бути єдина інформаційна система із можливістю порівняння та узагальнення даних. При цьому, має забезпечуватись подання первинних даних та звітів онлайн суб'єктами господарювання. А також, можливість формування загального звіту без втручання посадової особи, що забезпечить інституційну спроможність органу влади, виключить можливість маніпуляцій з боку посадових осіб та забезпечить наявність даних з першоджерела.</p>

виробники товарів в упаковці, які самостійно виконують норми перероблення та утилізації відходів упаковки зобов'язані вести облік обсягів виконаних норм перероблення та утилізації відходів упаковки.

4. Організація розширеної відповідальності щоквартально отримує інформацію про обсяги збирання, переробки та утилізації відходів упаковки за її видами від спеціалізованих організацій зі збирання відходів упаковки та/або спеціалізованих організацій з вивезення побутових відходів.

5. Щорічно до 1 травня року наступного за звітним до відповідного органу державного контролю в електронній формі подається:

організацією розширеної відповідальності та виробниками товарів в упаковці, які самостійно виконують норми перероблення та утилізації відходів упаковки – звіт про виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки, що складається на підставі первинних документів, що підтверджують обсяг здійсненого випуску товарів в упаковці та утилізації, переробки та/або повторного використання зворотної тари, що зарахована до виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки у звітному році;

спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки та виконавцями послуг з вивезення побутових відходів – звіт про обсяги зібраних, утилізованих відходів упаковки, а також повернутої зворотної тари за договорами,

країни (вироблена +
імпортована –
експортована)
(Таблиця 3);
(b) кількість, що
утилізується, та
кількість, що повторно
використовується, для
кожної широкої
категорії матеріалу
(Таблиця 4).

(Директива 94/62/ЄС)

укладеними з організаціями розширеної відповідальності та виробниками товарів в упаковці, що складається на підставі первинних документів, що підтверджують такі обсяги.

Форми звітів, порядок їх подання та використання зазначеної в них інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в сфері охорони навколишнього природного середовища.

6. Звіт, що подається організаціями розширеної відповідальності повинен містити інформацію:

1) щодо виробників товарів в упаковці, які уклали з організацією розширеної відповідальності договір про передання своїх зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки;

2) щодо маси відходів упаковки за кожним видом, що є предметом чинних договорів з виробниками товарів в упаковці про передання зобов'язань щодо виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки;

3) щодо фактичних обсягів зобов'язань по виконанню норм перероблення та утилізації відходів упаковки учасників та клієнтів організації за підсумками звітного року;

4) щодо фактичних обсягів виконання норм

перероблення та утилізації відходів упаковки;

5) щодо розміру плати за виконання організацією розширеної відповідальності норм перероблення та утилізації одиниці маси кожного виду відходів упаковки, встановленого на відповідний звітний рік.

Даний звіт щорічно до 1 травня року наступного за звітним підлягає розміщенню на веб-сайті організації розширеної відповідальності.

7. Звіт, що подається спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки та виконавцями послуг з вивезення побутових відходів має містити інформацію щодо:

1) організації розширеної відповідальності та виробників товарів в упаковці, яким протягом звітного року, відповідно до укладених договорів, надавались послуги зі збирання, утилізації відходів упаковки та збирання зворотної тари;

2) фактичних обсягів зібраних, утилізованих відходів упаковки та зібраної зворотної тари за кожним видом відходів упаковки, здійснених на користь кожної з організацій розширеної відповідальності та виробників товарів в упаковці з якими укладено відповідні договори.

8. Щорічно до 1 червня року наступного за звітним центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища,

<p>раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів формує зведений звіт про діяльність виробників товарів в упаковці та публікує його на своєму офіційному веб-сайті.</p>		
<p>Стаття 13. Реєстр виробників товарів в упаковці та організацій розширеної відповідальності</p> <p>1. Виробники товарів в упаковці та організації розширеної відповідальності включаються до Реєстру виробників товарів в упаковці та організацій розширеної відповідальності (далі – Реєстр) на підставі поданої ними заяви.</p> <p>Форма Реєстру, порядок його створення, внесення до нього відомостей та його використання, з урахуванням положень цього Закону, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, який є розпорядником даного Реєстру.</p> <p>2. Заява про включення до Реєстру подається:</p> <p>виробниками товарів в упаковці протягом 20 календарних днів з моменту виникнення обов'язку по виконанню норм перероблення та утилізації відходів упаковки;</p> <p>організацією розширеної відповідальності протягом 20 календарних днів з моменту створення</p>		<p>Як зазначалося вище, вбачається доцільним створення єдиної інтегрованої бази, яка міститиме інформацію щодо виробників товарів в упаковці, організації розширеної відповідальності з можливістю внесення первинних даних та звітів через особистий кабінет.</p>

такої організації.

До заяви про включення до Реєстру додається засвідчена у передбаченому законодавством порядку копія установчого документу відповідного виробника товарів в упаковці/організації розширеної відповідальності.

3. Орган державного контролю, не пізніше, ніж через 10 днів з дня отримання заяви та доданих до неї документів, включає виробника товарів в упаковці/організації розширеної відповідальності до Реєстру, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

4. У випадку виявлення помилок та недоліків в поданих документах, орган державного контролю протягом трьох робочих днів з моменту їх виявлення письмово повідомляє заявника про всі помилки та недоліки, вказує спосіб їх усунення і надає для цього 10 денний строк.

Не пізніше наступного робочого дня після усунення виявлених помилок та недоліків, відомості про виробника товарів в упаковці/організації розширеної відповідальності вносяться до Реєстру.

Забороняється вимагати усунення помилок та недоліків, про наявність яких не було зазначено в письмовому повідомленні заявнику.

У випадку не усунення виявлених помилок та недоліків протягом строку, встановленого в абзаці першому даної частини, подані документи

<p>повертаються заявнику.</p> <p>Виробники товарів в упаковці/організації розширеної відповідальності мають право повторно подати документи для включення до Реєстру у будь-який час.</p> <p>5. Реєстр виробників товарів в упаковці та організацій розширеної відповідальності розміщується на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p>		
<p>Стаття 14. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами упаковки</p> <p>1. Сільська, селищна, міська ради:</p> <p>1) укладає з організацією розширеної відповідальності договір про організацію роздільного збирання, сортування, перевезення, перероблення і утилізацію відходів упаковки, організацію освітньої та просвітницької діяльності серед населення щодо проблем безпечного та ресурсозберігаючого поводження з відходами упаковки;</p> <p>2) визначає виконавця послуг з вивезення побутових відходів;</p> <p>3) приймає рішення про затвердження переліку санкціонованих місць.</p>		<p>Повноваження органів місцевого самоврядування мають бути визначені з урахуванням зауважень щодо діяльності організації розширеної відповідальності, спеціалізованих організацій, що здійснюють збирання відходів упаковки тощо.</p>

<p>2. Визначення виконавця послуг з вивезення побутових відходів здійснюється на конкурсних засадах в порядку передбаченому Кабінетом Міністрів України.</p>		
<p>Стаття 15. Поводження з відходами упаковки</p> <p>1. Збирання та вивезення відходів упаковки у межах певної території населеного пункту здійснюється виконавцем послуг з вивезення побутових відходів, що визначається відповідним органом місцевого самоврядування на конкурсних засадах.</p> <p>2. Організації розширеної відповідальності укладають договори з:</p> <p>органами місцевого самоврядування про організацію роздільного збирання, сортування, перевезення, перероблення і утилізацію відходів упаковки, організацію освітньої та просвітницької діяльності серед населення щодо проблем безпечного та ресурсозберігаючого поведження з відходами упаковки;</p> <p>виконавцями послуг з вивезення побутових відходів щодо надання послуг із роздільного збирання, сортування, перевезення на переробні підприємства відходів упаковки, збирання зворотної тари.</p> <p>3. Органи місцевого самоврядування та</p>		<p>Як зазначалося вище, потребує уточнення фінансова складова обов'язків організації розширеної відповідальності.</p>

виконавці послуг з вивезення побутових відходів можуть укласти договір, зазначений у частині другій цієї статті лише з організацією розширеної відповідальності. При цьому такий договір може бути укладений лише з однією організацією розширеної відповідальності.

4. Збирання та вивезення відходів упаковки здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

5. Спеціалізовані організації зі збирання відходів упаковки здійснюють прийом відходів упаковки від споживачів товарів в упаковці, їх сортування, зберігання, перевезення на утилізацію, перероблення чи видалення, а також повернення зворотної тари.

6. Організації розширеної відповідальності можуть укладати договори про організацію збирання, перевезення, перероблення і утилізації відходів упаковки, а також повернення зворотної тари з будь-якими спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки.

7. Виробники товарів в упаковці, які самостійно здійснюють виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки можуть укладати зі спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки лише договори про збирання зворотної тари.

Пункт 7 потребує виключення, оскільки встановлює неправомірні переваги для організації розширеної відповідальності перед суб'єктами господарювання, що самостійно здійснюють виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки.

<p>Стаття 16. Моніторинг і контроль у сфері поводження з відходами упаковки</p> <p>1. Моніторинг поводження з відходами упаковки є складовою єдиної системи державного моніторингу навколишнього природного середовища.</p> <p>2. Моніторинг поводження з відходами упаковки здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.</p> <p>3. Державний контроль у сфері поводження з відходами упаковки здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, а також в межах своїх повноважень - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, інші органи виконавчої влади відповідно до закону.</p> <p>4. Первинний виробничий контроль у сфері поводження з відходами упаковки здійснюють у межах своєї компетенції виробники товарів в упаковці відповідно до пункту "г" статті 17 Закону України "Про відходи".</p>		
<p>Стаття 17. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері поводження з</p>		<p>Законодавство України щодо притягнення до відповідальності є систематизованим, порядок</p>

Відходами упаковки

1. Особи, винні в порушенні законодавства про відходи упаковки, несуть відповідальність передбачену законодавством.

2. Виробники товарів в упаковці сплачують штраф за:

1) невиконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки або їх виконання в обсязі меншому ніж встановлено для відповідного звітного року - у подвійному розмірі середньоринкової плати за виконання норм перероблення та утилізації одиниці маси відповідного виду відходів упаковки, встановленої організаціями розширеної відповідальності на відповідний період, розрахованої виходячи з обсягів невиконання таких норм;

2) неподання на вимогу особи декларації, передбаченої статтею 6 цього Закону або подання недостовірних даних у такій декларації - у розмірі 150 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) порушення вимог щодо прийому платної зворотної тари, передбачених частиною третьою статті 10 цього Закону – у розмірі 350 неоподаткованих мінімумів доходів громадян; 4) порушення вимог щодо обліку та звітування про виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки - у розмірі 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4) не подання або несвоєчасне подання заяви

притягнення до відповідальності визначається Кримінальним кодексом України та Кодексом про адміністративні правопорушення.

Таким чином, відповідальність посадових осіб, суб'єктів господарювання має встановлюватись шляхом внесення змін (доповнень) до вказаних нормативно правових актів.

Запропонована стаття є нечіткою, незрозумілою та надає можливість уникнути відповідальності суб'єктами господарювання, організацією розширеної відповідальності, так і створює підґрунтя для можливості корупційних зловживань з боку органу державної влади.

Крім цього, неналежний запропонований механізм відповідальності за невиконання закону ставить під сумнів можливість реалізації та впровадження останнього.

про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці та організацій розширеної відповідальності – у розмірі 400 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5) порушення вимог до упаковки, передбачених статтею 4 цього Закону - у розмірі 10 % загальної вартості такої упаковки, але не менше 450 неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

6) подання недостовірних даних про виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки - у розмірі 1 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. У випадку невиконання або виконання в обсязі меншому ніж встановлено для відповідного року норм перероблення та утилізації відходів упаковки організацією розширеної відповідальності, розмір штрафу, зазначений у абзаці першому цієї частини, розраховується та сплачується учасниками та клієнтами такої організації пропорційно розміру їх плати за виконання організацією розширеної відповідальності норм перероблення та утилізації відповідного виду відходів упаковки.

4. Організації розширеної відповідальності сплачують штраф за:

1) несвоєчасне розміщення інформації передбаченої цим Законом на власному веб-сайті або розміщення недостовірної інформації - у розмірі 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) не подання або несвоєчасне подання заяви

про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці та організацій розширеної відповідальності – у розмірі 400 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) порушення вимог щодо обліку та звітування про виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки - у розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4) подання недостовірних даних про виконання норм перероблення та утилізації відходів упаковки - у розмірі 1 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5. Спеціалізовані організації зі збирання відходів упаковки та виконавці послуг з вивезення побутових відходів сплачують штраф за:

1) порушення вимог щодо звітування про обсяги зібраних, утилізованих відходів упаковки, а також повернутої зворотної тари за договорами, укладеними з організаціями розширеної відповідальності та виробниками товарів в упаковці - у розмірі 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) подання недостовірних даних у звіті про обсяги зібраних, утилізованих відходів упаковки, а також повернутої зворотної тари за договорами, укладеними з організаціями розширеної відповідальності та виробниками товарів в упаковці - у розмірі 1 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

6. Штрафні санкції, передбачені пунктом 1 частини другої цієї статті розраховуються та сплачуються виробниками товарів в упаковці самостійно в строк до 1 червня року, наступного за роком, в якому відбулося порушення норм, передбачених частиною першою статті 8 цього Закону.

7. У разі несплати виробниками товарів в упаковці штрафних санкцій передбачених пунктом 1 частини другої цієї статті, або встановлення органом державного контролю інших порушень, передбачених цією статтею, сума штрафних санкцій розраховується органом державного контролю.

8. Порядок сплати штрафних санкцій і пені виробниками товарів в упаковці, організаціями розширеної відповідальності, спеціалізованими організаціями зі збирання відходів упаковки та виконавцями послуг з вивезення побутових відходів, їх акумуляції, напрями цільового використання, обліку та контролю за використанням, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Рішення органу державного контролю про стягнення штрафних санкцій може бути оскаржено до вищестоящего органу або в судовому порядку.

9. Порушення термінів сплати штрафних санкцій тягне за собою нарахування пені. Пеня обчислюється виходячи з 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, що діяла на момент сплати, нарахованої на повну суму несплачених штрафних санкцій.

<p>10. За позовом органу державної влади несплачена сума штрафних санкцій та/або пені стягується в судовому порядку.</p> <p>11. Органи державного контролю мають право захищати свої права та законні інтереси, у тому числі в суді.</p>		
<p align="center">Розділ IV Прикінцеві та перехідні положення</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування, крім:</p> <p>пунктів 1, 3-6 частини першої, частини 2 статті 4, статей 5, 6 та 13, пункту 2 цього розділу, які набирають чинності через один рік після набрання чинності Закону;</p> <p>частини першої статті 8, яка набирає чинності через п'ять років після набрання чинності цього Закону;</p> <p>пункту 2 частини першої статті 4, який набирає чинності через шість років після набрання чинності цього Закону;</p> <p>2. До моменту набрання чинності частиною першою статті 8 цього Закону для виробників товарів в упаковці встановлюються такі норми перероблення та утилізації відходів упаковки:</p>		<p>Запропонована норма є незрозумілою щодо впровадження, зокрема, законопроект не визначає термін – корисні компоненти відходів, не зрозуміло порядок їх обрахування. За таких підстав запровадження норми є неможливим.</p>

Види відходів упаковки	1-й рік		2-й рік		3-й рік		4-й рік		5-й рік	
	ут. із ація	вт. ч. перероблення	ут. лізація	вт. ч. перероблення	ут. лізація	вт. ч. перероблення	ут. лізація	вт. ч. перероблення	ут. лізація	вт. ч. перероблення
	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
Папір/ картон	35	30	4	35	50	42	56	44	65	50
Скло	35	35	40	48	48	56	56	65	65	
Пластмаси	15	15	20	25	25	30	30	35	35	
Метали	15	15	20	25	25	30	30	35	35	
Дерево	25	15	30	20	37	25	43	30	50	35
<p>3. До моменту набрання чинності пунктом 2 частини першої статті 4 цього Закону суми рівнів концентрації важких металів, наявних в упаковці не повинні перевищувати:</p> <p>1) 600 частин на мільйон за масою через два</p>										

роки після набрання чинності цього Закону;

2) 250 частин на мільйон за масою через три роки після набрання чинності цього Закону;

3) 100 частин на мільйон за масою через шість років після набрання чинності цього Закону.

4. Встановити, що штрафні санкції та/або пеня, передбачені статтею 17 цього Закону, до 1 січня 2018 року застосовуються до виробників товарів в упаковці, що є учасниками або клієнтами організацій розширеної відповідальності в розмірі 1 грн.

5. Внести зміни до таких законів України:

1) Пункт 11 статті 3 Закону України "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1995, N 28, ст. 205) доповнити абзацом другим такого змісту:

"При здійсненні розрахункової операції за придбаний товар ціна платної зворотної тари може зазначатися у розрахунковому документі окремо".

2) Підпункт 2 пункту "а" статті 28 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1997, № 24, ст.170) викласти в такій редакції:

"2) встановлення в порядку і межах, визначених законодавством, тарифів на побутові, комунальні, транспортні та інші послуги (за виключенням цін/тарифів на послуги, які виробляються суб'єктами природних монополій,

діяльність яких регулюється національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, та національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики відповідно до законодавства)".

3) В Законі України "Про відходи" (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, N 36-37, ст.242):

після частини другої статті 9 доповнити новою частиною такого змісту:

"Виконавець послуг з вивезення побутових відходів, визначений на конкурсних засадах територіальною громадою є власником відходів упаковки, що утворюються на об'єктах комунальної власності чи знаходяться на території відповідної територіальної громади з моменту їх збирання та до моменту їх передачі для подальшої утилізації чи повторного використання".

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою.

у пунктах "б" та "п" частини першої статті 17 слова "пакувальних матеріалів і тари" замінити словами "відходів упаковки";

пункті "г" частини першої статті 31 слова "пакувальними матеріалами і тарою" замінити словами "відходами упаковки";

частину першу статті 38 доповнити пунктом "а" такого змісту:

<p>"стимулювання споживачів до роздільного збирання відходів шляхом виключення з плати за послугу з поводження з побутовими відходами вартості обсягів корисних компонентів цих відходів".</p>		
--	--	--